

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K., pol leta 2 K. in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K., za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravnštvo "Slovenskega Gospodarja" v Mariboru. — List se dopošilja do odgovredi. — Udje "Katol. tiskovnega društva" dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravnštvo: Koroška cesta štev. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Nezaprtje reklamacije so poštnine prostre.

Nova podpora po suši.

Pretekli četrtek, dne 7. t. m. je zboroval v Gradcu deželni odbor za podpore, katerega so se udeležili izmed Slovencev deželni odbornik Franc Robič, državni poslanec dr. Korošec in nadrevizor Vlado Pušenjak. Ker je deželni zbor dovolil 50.000 kron podpore za po suši pričedetim, in ker je še od prejšnje akcije vsled skupička ostalo nekaj denarja, zato je bilo treba nove seje, da se podpora razdeli na posamezne okraje.

Pri tej novi akciji dobijo podporo okraji: Slovenski gradec 10 vagonov sene in 30 vagonov slame; Brežice 16 vagonov sene; v tem okraju je še slama na razpolago, vrhutega sta se iz nam neznanih razlogov vrnila 2 vagona slame, kar je na daljno akcijo za ta okraj zelo slabo učinkovalo; Konjice 8 vagonov sene in 8 vagonov slame; Maribor 26 vagonov sene in 52 vagonov slame; Ptuj 13 vagonov sene in 71 vagonov slame; Celje 25 vagonov sene in 28 vagonov slame.

Z ozirom na pomanjkanje slame v kozjanskem okraju sta nadrevizor Pušenjak in poslanec dr. Korošec predlagala, da se okrajno glavarstvo v Brežicah ozira pri podporni akciji posebno na ta sodni okraj in ustrezje njegovim željam.

Toda potreba je taka, da tudi dana pokpora še ne bo zadostovala. Zato je stavljal dr. Korošec predlog, naj se dunajska vlada pozove, dati nova denarna sredstva za nadaljnjo podporo. Zastopnik deželne vlade je z ozirom na ta predlog izjavil, da se je že predlagalo osrednji vladi, preskrbeti še vsaj 220.000 kron za nadaljnjo akcijo. Potrebno je namreč, da se nakup sene in slame hitro izvrši. Z ozirom na nevarnost vojske je namreč iz Ogrske že težje dobiti slame. Seno v bližnjih deželah je že pokupljeno. Nemčija že tudí nima več sene za prodajo, pač pa še je upati, da se dobri tam slama.

Tudi sene se ne bo več moglo toliko dobiti kolikor je potreba, vsled tega se je sklenilo nakupiti sladko otavo.

Tisti, ki potrebujejo kromo, naj se takoj javijo županstvu, in županstva naj brzo ta naznanila javjo glavarstvu. Seno in slama se bo prodajala po isti ceni kakor zadnjikrat.

Vrhutega se bo razdelilo 26 vagonov otrobov, in prošnje za otrobe se naj vlagajo potom občin na okrajna glavarstva.

PODLISTEK.

Dvoboj z morjem.

Prevela Sonja Zimelič.

Gospodje so se baš podali v salon za kadilce. Parnik „Fulton“ je plul iz Novega Jorka v stari svet. Ko so potniki vstopili v istega, bil je prekrasen jesenski dan, kakoršnih ima večkrat Amerika in kojim so dali poetično ime „Indijansko poletje“. Toda kar čez noč se je spremeno vreme, in drugi dan že ni mogel nihče več na krov. — Eden izmed gospodov v salonu čital je v nekem amerikanskem časniku zadevo o nekem dvoboju.

„Gospoda moja“, oglasil se je zdajci neki francoski plemenitaš, „jaz ne vem, kako je po drugih deželah; toda pri nas na Francoskem veljal bi za strahopetnež, kdor bi odklonil dvoboj.“

„Gospod de Senerive“, dejal je kapitan, „hotel bi štuti, kaj bi rekel na to vaš rojak gospod de Villenur, koji je pač mnogo prepotoval in preživel, morda nam i on pove svoje mnenje.“

To rekši, pogledal je kapitan na blizu sedečega moža, kako resnega, mirnega obraza, ter vrlo elegantnega ponašanja. Gospod je odložil knjigo, iz kjer je čital in dejal mirno:

„Vem, da moja sodba o tem ne more biti meriljana, ipak pa se mi vidi mnenje gospoda rojaka nekoliko pretirano“.

„Kako, gospod“, vskliknil je de Senerive razburjen, „vi ste Francoz in mislite, da se dvoboj lahko odkloni?“

Tudi solni odpadki so na razpolago, in naj se živinorejci v tej zadevi obračajo naravnost na c. kr. kmetijsko družbo v Gradcu.

Od strani naših poslancev in naših gospodarskih organizacij se je torej storilo, kolikor je bilo možno, za novo dobavo krme. Naj sedaj tudi posamezniki in županstva store svojo dolžnost ter točno in hitro javijo, kaj in koliko potrebujejo.

Slov. kmečka zveza.

Ali bo vojska?

Položaj na Balkanu se neprestano spreminja. Sedaj je nevarnost vojske jako verjetna, potem zopet se mračno nebo za nekaj časa zvedri in nevarnost je oddaljena. V trenutku, ko to pišemo, postale so razmere zopet nekaj prijaznejše, in vojni preroki, katerih mrgoli na vseh oglih, pravijo, da ne bo na Balkanu nobene vojske. Avstro-Ogrska je namreč po svojem carigradskem poslaniku, grofu Pallaviciniju, ponudila Turčiji 54% milijona kron odškodnine za to, da je zgubila Turčija vrhovno oblast (suverenitet) nad Bosno in Hercegovino. S tem se bo baje Turčija zadovoljila in spriznala z novim položajem na Balkanu.

Srbija je še vedno bojažljiva. Srbski narod je za gotovo upal, da pripade Bosna in Hercegovina v kratkem času k srbskemu kraljestvu. Srbi so sanjali o veliki srbski državi od Donave do Adrijanskega morja. V tem pa pride Avstro-Ogrska ter proglaši deželi kot svoji, ki jih je morala l. 1878 pomiriti in pridobiti z velikimi žrtvami ljudi in denarja. Ves srbski narod je zaječal, kajti zbudil se je iz lepih sanj, ter uvidel, da so le prezne sanje. Ljuta jeza se je polastiila Srbov nasproti Avstro-Ogrski, ki jim je uničila njihovo lepo bodočnost, kojo so že gledali v sanjah. Ves zaveden narod želi vojske, da bi se maščeval nad neprijazno Avstro-Ogrsko!

Trenzi ljudje v Srbiji pa uvidijo, da bi bila vojska med Srbijo in Avstro-Ogrsko samomor Srbije. Mi smo vojaška velesila, in naše vojaštvu je dobro oboroženo ter še boljše izšolano. Zato se kralj Peter in ministri niso udali ljudski želji, da bi začeli sami vojsko z Avstrijo. Tuintam so morali govoriti sicer po ljudski želji, minister za zunanje zadeve Milovanovič se je zadnjič zagolopiral pri tem celo tako daleč, da je moral prositi Avstrijo za odpuščenje, vendar vojske napovedali niso, ampak fiskali so prej zavez-

„Tega baš ne, ali vidi se mi, da to, kar vi toliko povdarjate, ni toliko čut časti, ampak strah pred tem, kaj bodo ljudje rekli!“

„Kako naj se torej loči hrabrost od plasljivosti?“

„O, za to spoznati, nudijo se tolikokrat boljše prilike. Kolikokrat nas življenje privede v položaj, v katerem lažje pokažemo pogum kakor z dvobojem.“

„Na primer — .“

„Ne bom navajal primerov. Kapitan me je vprašal za moje mnenje, in sedaj ste čuli isto. Priša sem onih, koji trde, da se v dvoboju ne pokaže pravo junaštvo.“

To rekši, začel je zopet čitati.

„To je prijetno stališče za ljudi, ki se ne upajo dvobojevati“, mrmljal je de Senerive; toda de Villenur ga ni čul, ali se baš delal, da ga ne čuje.

„Gospoda“, zaklical je kapitan, hoteč navesti pogovor na drugi predmet, „v slučaju, da se kdo želi šetati na krovu, naj izvoli. Veter je v toliko že utihnil.“

Prepir o dvoboku ni imel drugih posledic, kakor da sta se Francosha eden drugemu ogibal s poti. Tudi drugi potniki so se nekako ogibali de Seneriva, obsojajoč istega radi onih smelih zadnjih opazk. Toda videti je bilo, da ga to ne boli, ker imel je v svojem spremstvu mlado ženo in dražestno petletno hčerkico.

Parnik je priplul srečno v kanal. Samo še tu pa tam udaril je kakšen val ob bok ladije, tako, da so morali častniki, ki so bili na straži, voziti počasno. De Villenur se je sprehajal po krovu s kapitonom. Videti je bilo, da sta starata znanca. Večji del potnikov sledilo je njih primeru. V nekem kotu sedela sta de Senerive in soproga, ljubko kramljajoč, dočim

nikov. Le Srbija v zvezi z drugimi bi morda bila Avstriji v vojni kos.

Bratski narod črnogorski je bil za zvezo s Srbijo in za vojsko proti Avstriji kmalu pridobljen. Črnogora si želi že dolgo kos Hercegovine in Dalmacije. Srečna vojska ji torej gotovo ne bi bila na škodo. Pri Bulgariji Srbija ni mogla ničesar opraviti, bulgarski narod ima sam težave, odkar je proglašil svojo deželo za bulgarsko carstvo. Vrhutega je stala Avstrija Bulgaram ob tej proglašitvi zvesto ob strani. Pač pa je imela Srbija upanje, da dobi Turčijo na svojo stran, katera je v istini edina zgubila Bosno in Hercegovino, in upanje je ni varalo. Srbskim diplomatom se je posrečilo dobiti mlađoturške kroge, ki sedaj dejansko na Turškem vladajo, na svojo stran ter jih podnetiti za sovražne čine proti Avstriji. Videли smo, da Turki niso pripustili, da bi avstrijske ladije v turških lukah izkrcavale avstrijsko blago. Niti pismo iz naše države ni smelo na turška tla, ako je došlo po morski pošti. Naš načelnik Evgen je daval za jeruzalemsko cerkev altar, a v Palestini alтарja niso smeli izkratiti, in pripeljali so ga nadvojvodovi nazaj.

Avstrija je stala pred dvojno možnostjo: ali se ponižno udati Turčiji na celi črti, ali pa začeti z njo vojsko. Vojska bi bila nevarna. S Turčijo bi koj potegnila Srbija, Črna gora; Italija bi tudi iskala povod, da začne z nami vojsko ter nam vzame Trst ter laške Tirole; Anglija pa bi na morju z vsemi močmi podpirala nasprotno nam vojsko ter delala Avstro-Ogrski zaprake. V celem sedajnem času, ko so za nas na Balkanu vsled osvojitve Bosne in Hercegovine nastale težave, vede se Anglija najbolj sovražno proti nam ter podpihujeta Turčijo, Srbijo in Črno goro. Angleški kramarji bi pač radi izrinili našo trgovino iz Balkana ter dobili vso moč v roke na Balkanu in Sredozemskem morju.

Udati se Turčiji na celi črti, pustiti Bosno in Hercegovino, dati bojkotirati naše blago, pustiti poslovanje našega trgovskega brodovja muham turških uradnikov, to bi vzelo Avstriji pred celim svetom sploštanje ter ji povzročilo več gmotne škode nego vsa ka nešrečna vojska. Avstrija je torej iskala tretjo pot in jo tudi našla: Turkom je pokazala denar, katerega dobijo, ako bodo pridni in mirni. Avstrijski poslanik Pallavicini je ponudil 54% milijonov odškodnine za vrhovno odlast, katero je sultan izgubil nad Bosno in Hercegovino.

Poročila pravijo, da so se turški obrazi zelo raz-

je njih mala Jeana letala po krovu, radujoc se zibanja parnika. Naenkrat se je čul grozen vzklik, samo eden. Velik val se je dvignil ob boku ladije, nagnil jo na stran in se razlil po krovu. Ko se je valovjenje umirilo, ni bilo male Jeane nikjer. Tresočim glasom ukazal je kapitan ustaviti parnik, in ko se je to zgodilo, letel je na drugi konec ladije. Gospej de Senerive so komaj ubranili, da ni skočila za detetom v morje. Nekoji mornarji so, ne da bi čakali ukaz, spustili v morje rešilne čolne. Ali to sredstvo, da bi se na ta način rešil vtopljenec, posrečilo se je v dvajsetih slučajih komaj enkrat.

„Kapitan“, dejal je de Villenur, „Imejte pripravljene rešilne čolne!“ To rekši, vrgel je od sebe vrhonebleko in dejal obrnjen proti mornarjem: „Spustite mi vrv v morje!“

„Ne, za Boga“, prosil je kapitan.

„Pustite me, naj poskusim“, odgovoril je de Villenur tako odločno, da se ni upal nihče več oporekat. Čez malo časa pokazalo se je truplo Jeane ne daleč od ladije. Z izredno spremstvo spustil se je de Villenur po vrv v morje, zplaval proti deklici, katere truplo se je zibalo v valovih.

„Tam, tam“, klicali so mu s krova. Dvignil je glavo in pogledal proti mestu, kamor je kazalo sto in sto rok; in videl je zopet malo truplo, koje so valovi zibali. Krepkih rok si je delal pot skozi razburkanlo valovje. Videlo se je, kako naporno se je trudil priti dalje in kako se je potem dvakrat eno za drugim potopil. Ko se je zopet pokazal iz morja, plaval je samo z eno roko, dočim je z drugo nekaj držal. Že je bil čoln pri njem, položili so vanj Jeano in za tem je vstopil pogumni rešitelj. Čoln se je dvignil na ladijo, na kjer je že čakal zdravnik. Toda obupana mati mu

veselili, ko so slišali avstrijsko ponudbo. Sprejeli še ponudbe niso, ampak upanje je baje, da jo gotovo sprejmejo. Potem bi bila Turčija izmed onih naših sovražnikov, koji so bili doslej pripravljeni prijeti za orožje, izločena in nevarnost za vojsko zelo, zelo zmanjšana.

Anglija ima mogočno brodovje, in bi samo Turčijo lahko zdatno podpirala v slučaju kake vojske. Pri Srbiji je to izključeno, njej lahko pomaga samo z denarjem. S tem bi ji bilo sicer mnogo pomagano, a denar tudi vojski ni vse.

Takšno je trenotno stanje na Balkanu. Toda že prihodnjih dneh se lahko položaj zopet poslabša, recimo, da Turčija naše ponudbe ne sprejme, ali pa, da namesto Turčije stopi Italija v odkrito sovraštvo proti nam. Potres bo v Italiji kmalu pozabljen in stare želje bodo oživele.

Med srbskim narodom živi trdno prepričanje, da bo vojska, ko bodo gore zopet ozelenele, Avstrija vsled tega vključ vsemu, kar se sedaj godi s Turčijo, ni postala brezskrbna, temveč je pripravljena na vse! Tudi na vojsko spomladi!

Najnovejša poročila pravijo, da je Turčija dne 12. t. m. avstrijskemu poslaniku grofu Pallaviciniju uradno naznanila, da se je turški ministrski svet posvetoval o avstro-ogrski ponudbi ter jo tudi sprejel. S tem bi torej Turčija bila izločena iz vrst naših nasprotnikov.

Politični ogled.

Državni zbor. Po dosedanjih dispozicijah se snide poslanska zbornica dne 20. t. m. Na dnevnu redu so nujni predlogi. Kot prvi pridejo v razpravo predlogi o nemirih na Spod. Štajerskem, Kranjskem, Tirolskem in Češkem. O vseh se bo v eni debati razpravljalo, ker so „sorodni“. Obenem se bo začelo veljavno delo v odsekih. Budgetni odsek ima še celi budget za 1909. Zavarovalni odsek se bode bavil z zavarovalnim vladnim predlogom. Od Slovencev sta v odseku dr. Krek in Gostinčar. Predsednik odseku še ni določen, želijo pa si tega mesta Poljaki, krščanski socialisti in socialdemokrati. Železniški odsek bo odločeval o podržavljanju nekaterih železnic. Bosanski odsek, kojemu se je izročila aneksijska predloga, bo tudi zanimiv. V njem zastopa Slovence dr. Šusteršič. Odsek za novi opravilni red se je tudi že parat resno pripravil na delo, in sedaj je upanje, da svojo nalogo tudi izvrši. V njem je od Slovencev dr. Korošec. Prihodnji čas bo torej bržkone delovanje v odsekih glavno delo v zbornici, a javne seje se bodo vrstile le v toliko, da se obdržijo odseki sklepni.

— **Deželni zbor kranjski.** Zelo zanimiva je bila prva seja kranjskega deželnega zobra, ki se je vršila v petek, dne 8. t. m. Deželni predsednik Švarc je zaradi svjega zadržanja pri ljubljanskih izgradnih take slišal, da si bo pomnil precej časa. Komaj je vstopil v dvorano, že so zagnali poslanci nepopisenvi vrišč. Planili so po koncu in kričali: Abzug Švarc! Vun ž njim! C. kr. morilec! Rabelj! Poslanec Turk! Kje imate pa 500 orožnikov! Ali vam jih je zmanjkal? Samo 140 jih imate! Fej! Vun s Švarcem! — Klici: Lopov! Morilec! — Dr. Oražen plane k Švarcu in mu kaže okrvavljeni manšeto, katero si je okrvavil, ko je obvezoval ranjence. — Poslanec Vilfan: Vun s Švarcem! Na galeriji začnejo žvižgati. Deželnemu glavarju se je s težavo posrečilo napraviti mir. Deželni glavar se na to spominja cesarjevega jubileja

ni pustila blizu, planila je sama po otroku in strastno poljubljala ono malo, kot mrtvo trupelce. Zdravnik ji ga je skušal vzeti, toda ona se je branila kot iz sebe. Nato je stopil k njej de Villenur in dejal:

„Madama, dajte meni otroka.“

Pogledala ga je, in ko je v njem spoznala rešitelja, položila mu je udano malo Jeano v roke in pada nezavestna na tla.

„To je res cel mož“, dejal je eden mornarjev, zroc za de Villenurom, koji je nesel dete v zdravničko kabinico.

„Da, cel“, dejal je drugi. „Pred enim letom je bil povišan. Ko je bil kapitan neke fregate, vozil sem se ž njim.“

Drugi dan priplul je „Fulton“ na določeno mesto. Kapitan je imel sto brig z izkrcavanjem. Na stopniah sta se srečala z de Senerivom, in kapitan je vprišal, kako je minula noč.

„Hvala, dobro. Jeana je zdrava soproga čuti se nekoliko slabu, ali to, upam, preide. Toda kje je gospod de Villenur? Včeraj se je tako hitro umaknil, da se mu niti zahvaliti nisem mogel.“

„O, on na to niti ne misli več“, dejal je kapitan smehljaje, „dasi je bil to eden najbolj junajških činov, kar jih poznam! Ali evo, tam le prihaja!“

De Senerive hitel je de Villenuru naproti, prisčeno mu stiskajo roki:

„O, gospod“, rekel je de Senerive, koji se je spomnil svojih besedi o dvoboju, „vi imate pravo nazvat se prvega junaka, ker —“

Toda skromni junak ga je smehljaje prekinil: „Nikakor! Vprašanje ni še rešeno, saj to je bil le — dvoboj z morjem!“

in pa groznega potresa na Laškem. Za njim vstane deželni predsednik Švarc in hoče govoriti. Komaj pa je vstal, že ga napadejo poslanci znova: Tukaj ne boš govoril! Vun s Švarcem! Okrvavljen je! Dr. Triller kliče Švarcu: Vi nimate pravice tukaj govoriti! Vun s Švarcem iz slovenskega parlamenta! Nek drug poslanec kliče: Žandarjem naj pridiga! Žandarska duša! Zopet drug poslanec kliče: Lajtnanta Mayerja pošljite noter! V belgijsko kasarno pojrite govorit, ne pa v ljudski parlament! Morilec! Mrtva stvar! Med Švarcovim govorom so zapustili vsi narodno-napredni poslanci dvorano in prišli še-le nazaj, ko je Švarc končal svoj govor. Sledila je volitev v deželni odbor. Ker je dr. Šusteršič odložil odborništvo, se je mesto njega izvolil dr. Pegan s 46 glasovi, namestnikom pa Mandelj. Iz splošne skupine je bil izvoljen profesor Jarc, namestnikom nadučitelj Ravnikar. Vrstile so se volitve v razne odseke. Deželni glavar je naznal, da je vložila S. L. S. 12 nujnih predlogov. Pri popoldanski seji je dr. Šusteršič utemeljeval svoj nujni predlog glede pomnožitve zastopnikov dežele v deželnem šolskem svetu. Ostro je prijemal Švarca zaradi imenovanja nemškega šolskega nadzornika Belarja. Predlogu se je priznala nujnost. V soboto so prišli na vrsto še drugi nujni predlogi. Poslanci S. L. S. so obširno in izvrstno govorili o potrebah svojih volivnih okrajev. Zbornica se je pečala z začasnim proračunom, z Mandlovim predlogom o deželni banki, z Zajcevim predlogom o lovskem zakonu, dr. Peganova predlogom glede izpремembe občinskega in občinskega volivnega reda, dr. Žitnikovim predlogom glede izpремembe deželnega cestnega zakona, Mandlovim predlogom o deželnem zavarovalnem zavodu, dr. Šusteršičevim predlogom o preosnovi deželnih uradov, Jakličevim o deželnem zavodu za pospeševanje obrti in za ustanovitev deželnega obrtnega reda. Vsem tem predlogom se je priznala nujnost in so bili izročeni odsekom. Jako zanimivo je utemeljeval posl. dr. Zajo svoj predlog za izpремembe lovskega zakona. Spravil je s svojim utemeljevanjem trdi naresnejše deželnozborske politike v dobro voljo. Izvajal je, da je velika napaka, da vživa varstvo zakona divjačina, ki je škodljiva. Pečati se mu je v prvi vrsti z zajecem, ker proti zajcu je v prvi vrsti naperjen 1. del njegovega predloga. (Dr. Šusteršič zakliče: Vun z „Zajcem“.) (Veselost!) Nato je omenjal razne zajče lastnosti, vsled katerih je zajec škodljiva divjačina. Predlog se glasi: Deželni zbor skleni: 1. Lovski zakon za vojvodino Kranjsko naj se spremeni po sledenih načelih: a) Zajca se izvzame iz varstva lovskega zakona. b) Upravljanje občinskih lovov se prepusča občinam. c) Preuredi se naj primerno odškodninsko postopanje. 2. Ta predlog naj se izroči upravnemu odseku, ki se naj takoj izvoli in kateremu se naj ta predlog odkaže, da v 48 urah ustmeno poroča. Govorniku so tovariši vsestransko čestitali.

Trgovinska pogodba z Rumunijo. Na Dunaju in v Budimpešti se tako marljivo posvetujejo in se stajajo razni referenti trgovskega in poljedelskega ministrstva. Glavni predmet teh sestankov je trgovinska pogodba z Rumunsko. Konec konference bode še-le črez 14 dni. Zastopniki obeh vlad se bodo stali k skupnemu sklepu še-le črez mesec dni.

Mala politična naznanila.

Dne 8. januarja: Ministrski predsednik Bienerth je bil včeraj pri cesarju v daljši avdijenci; poročal je cesarju tudi o položaju na Češkem. — Prince Arzen Karagjorgjevič, ki je zdaj na Francoskem, je pozvan v Srbijo in bo uvrščen kot kavalerijski general v srbsko armado. — Srbi pošljejo zopet odposlaništvo, tokrat nekdanjega ministra Stojana Protiča, v Peterburg, da pojasni ruski vlasti in medodajnim politiškim krogom o sklepu skupščine glede na sklepe o Bosni. — Bojkotno gibanje proti avstro-ogrskemu blagu na Turškem še vedno ne ponehuje. — V Zagrebu so zopet več ljudi zaprli, ker so na sumu, da so se udeležili velesrbske agitacije. — Avstrija je izgnala iz Bosne dopisnika ruskega lista „Novega Vremena“, ker je pošiljal listu neresnična poročila, kako se bijejo Srbi in Avstriji.

Dne 9. januarja: Na Ogrskem se dela na to, da postane trgovinski minister Košut ministrski predsednik. Ministri bi postali najhujši kričači, Holl, Ugron itd. Cesar o tem zdaj še nič noče slišati. — Neverjetna nestrpnost. Poslanec Axmann je stavil v včerajšnji seji nižjeavstrijskega deželnega zobra predlog, da bodi na vseh javnih šolah na Nižjem Avstrijskem izključen poučni jezik nemščina. — Načelnik odseka za spremembo poslovnika sklicuje seji odseka za spremembo poslovnika na dan 18. in 19. t. m. ob 10. uri dopoldne. — Španska si bo zgradila na Angleškem veliko brodovje. — Na Ruskem so zaledili novo zaroto proti ruskemu carju, ki ima svoj sedež v Carskem Selu. — Na Srbskem so izdelali že nad 100.000 bomb. Vsak prostovoljec, ki jih je sedaj že 20.000, jih dobi po pet kosov.

Dne 10. januarja: Ruska vlada je poslala Avstriji protestno spomenico, ker je avstrijska vlasta izgnala iz Bosne dopisnika „Novega Vremena“, Brezovskega. — Včeraj so se pričela zopet pogajanja med Avstrijo in Turčijo. Politiki sodijo, da se doseže sporazum. — V Budapešti se je vršil včeraj v stanovanju trgovinskega ministra ministrski svet. V poučenih krogih se prioveduje, da je ministrski pred-

sednik dr. Weckerle poročal ministrskemu svetu o uspehih svojega potovanja na Dunaj in svojih pogajanj glede vojaškega in bančnega vprašanja. — Rumunski ministrski predsednik Sturdza je podal ostavko. S sestavo novega začasnega ministrstva se je povrilo Bratiana. — Listi poročajo, da je vdrlo v perzijsko pokrajino Seistan 6000 Afgancev. — V Mali Aziji vlada grozna lakota.

Dne 11. januarja: V Pragi je prišlo včeraj zopet do manjših protiborškevih demonstracij, ki jih je pa policija takoj zadušila. Nemci namreč še vedno izvajajo Čehe s takozvanim „bumlom“. — V Pragi se je vršil shod zaupnikov mladočeške stranke, ki se je pečal s vprašanjem, kako bočiti stranko, ki propada. Sklenili so, da vprizore po vseh volivnih okrajih velikansko agitacijo. — Turški vojni minister je ukazal, naj se ob bosanski meji zgradi utrdbe.

Dne 12. januarja: Francoska zbornica je izvolila Brissona zopet za predsednika. — Na Ruskem se vedno bolj razširja revolucionarno gibanje. — Ogrska vlada je določila 30 mil. K za ustanovitev tekstilnih tvornic na Ogrskem. — V Indiji so bombni napadi na Evropece na dnevnem redu.

Razne novice.

* **Slovenski pisatelj** dr. Karol Glaser je slavil pred kratkim 40 letnico svojega pisateljevanja in z 25 letnico, odkar je na Dunaju promoviral. Slovenska javnost se hlalečim srečem spominja tega dogodka.

* **Iz šole.** Gdje. Kavčič, učiteljica v Zrečah, se je službi odpovedala ter se poročila z gosp. Sitarjem v Žalcu. Na njeno mesto pa pride gospodična Preželj, dosedaj učiteljica na Stranicah. Tu je pa zopet v službo vstopila gospa Bobičeva, soproga tamošnjega nadučitelja.

* **Iz šole.** Na dekliški ljudski šoli v Ptiju je nastavljena kot učiteljica Ernestina Elsner iz Ljubljane. — Stalna učiteljica ženskih ročnih del v Št. Kancijanu je postala Jurko Vida iz Razborja. Učiteljica Franciska Hrovat v Ljubnem je dobila dovoljenje za možitev z učiteljem Martinom Sotlar istotam.

* **Učiteljsko mesto** je razpisano na dvorazredni ljudski šoli s slovenskim učnim jezikom pri Sv. Duhu na Ostrom vrhu. Prošne se do 7. februarja t. l.

* **Duhovniške vesti.** V začasni pokoj je zaradi bolezni stopil č. g. Janez Horjak, kaplan pri Kapeli. Na njegovo mesto pride č. g. Vlad. Capuder, doslej kaplan pri Mariji Saežni. — V pokoj je stopil č. g. Matija Kelemina, kn. šku. duh. svetovalec in župnik v Št. Iiju v Slov. gor. Župnija je razpisana do 17. februarja. Bolezen je prisilila vrloznanega župnika, da se umakne z mesta, na katerem je dolgo vrsto let tako zvesto služil svoji cerkvi in svojemu narodu. Kakor skala je stal ob naši meji ter s paznim očesom motril vse nevarnosti, ki so pretile njegovim rojakom, in odbijal neutrudno vse napade naših verskih ter narodnih nasprotnikov. Bil je vzoren mož, lep značaj, katerega so ljubili rojaki, spoštovali pa tudi nasprotniki. Marsikateri bi se utrudil vedne pozornosti, neprestanega bojevanja, ki je potrebno ob meji, našega Kelemino je uklonila samo bolezben! Naša iskrena želja je, da mu ljubi Bog vrne zdravje in mu da starost preživeti v miru in zdravju. Vrlemu možu slava!

* **Za S. K. S. Z.** so darovali gg. dr. Korošec 100 K; nadžupnik Korošec 27 K 28; Mohorjani pri Sv. Ruperta 4 K 26 h; gdje. Helena Žmavec 2 K; Ivan Pajtler, župnik 10 K.

* **Za S. K. S. Z.** v Mariboru so darovali: župnik Rožman 12 Kr, kaplan Krošelj 5 Kr, kaplan Goričar 6 Kr. Hvala lepa! Živelji posnemovalci!

* **Za dijaško kuhinjo** v Mariboru so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Nabrali na dekanjskem sastanku v Kozjem 10 K 80 v. Pahtnik Marija, veleposetnica, 20 K; Dr. Klasinc, advokat v Gracu, 15 K; Terstenjak Ernest, vojni kurat, 10 K; okrajna posojilnica v Ljutomeru 40 K; nabrali Herzog, nadučitelj, pri blagoslavljanju kapelle v Banovcih 7 K 50 v.; Dr. Kovačič, profesor 13 K; Mohorjani v Slivnici 40 K; Gaberc Simon, dekan, 20 K; posojilnica v Makolah 30 K; Lendovšek, duh. svetovalec in župnik, 5 K; nabrale gospe mariborske 100 K; Spindler Fr., kaplan, 3 K; Robič Maks, trgovec, 10 K; neimenovan za kruh sv. Antona 1 K. Vsem dobrotnikom in dobrotnicam stoteri „Bog plati!“

* **Darilo „Kmečki zvezzi“.** Franco Vraz in Janez Peršak, posestnika v Cerovcu, darujeta kot odgovor na napad v „Narodnem Listu“ dne 31. decembra 1908. „Kmečki zvezzi“ vsak po 4 krone ter se zavežeta za vsak nadaljnji napad darovati tudi štiri krone. Posnemanja vredno.

* **Ustanova.** Preblagorodni gospod ravnatelj c. kr. gimnazije v Mariboru, Julij Glowacki, je ob slovesni priliki 60 letnega jubileja vladarstva Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. izdal poziv za ustanovitev štipendija v prid revnih in vrednih dijakov mariborske gimnazije. V ta namen so darovali p. n. gg.: Fran Simonič, stolni vikarij, 10 K; Fran Zmazek, župnik pri Sv. Benediktu, 10 K; prelat Karol Hribovšek, stolni prošt, 100 K; dr. Fran Lukman, prof. bogoslovija, 50 K; dr. Fran Jurtela, odvetnik 25 K; dr. Ivan Rudolf, odvetnik 50 K; dr. Fran Fibas, notar, 50 K; dr. Brenčič, odvetnik, 10 K; dr. Ivan Žolgar na Dunaju 50 K; dr. Janko Babnik na Dunaju, 20 K; Anton Šantel, c. kr. šolski svetnik v Gorici, 20 K; Fran Ogrizek, župnik, 3 K; dr. Pavel Turner, veleposetnik, 50 K; dr. Matija Murko, vseučiliščni profesor, 20 K.

* **Zadružni tečaj** v Celju je zelo dobro obiskan. Udeležuje se ga okoli 50 prijateljev začelužništva.

Zlata maša našega rojaka. Kapucin o. Ivan Kap. Rajč, roj. 27. jun. 1. 1835. v Hranilovcu pri Sv. Tomažu v Slov. g., v mašnika posvečen 13. jan. 1. 1859. v Senju, bo obhajal zlato mašo v Varaždinu dne 13. jan. ob 9. uri predpoldne.

* **Darujte za volilni sklad S. K. Z.** Čas deželno zborovih volitev se bliža. Naši narodni in verski nasprotniki se že z vsemi silami pripravljajo, da napadejo slovenske postojanke, ter imajo v ta namen zbran že velik volilni sklad. To nam da povod, da se tudi mi obračamo do naših somišljenikov s prošajo, da nabirajo za volilni sklad S. K. Z. med svojimi priatelji. Močnejši bo sklad S. K. Z., tem uspejšje bo lahko delovala v boju proti našim narodnim sovražnikom in tem lepša bo potem njena zmaga. Na delo, somišljeniki! Iz majbrega raste veliko! Darovi se bodo objavljali v „Slov. Gosp.“

* **Branimo mejo!** Slov. kršč. soc. zveza ima med drugim namen, vzbujati obmejne Slovence iz narodnega spanja. V to svrhu ustanavlja v obmejnih župnjah ljudske knjižnice, katerih namen je, zanesti pravo izobrazbo in narodno zavest v slednjo kočo ob meji, v kateri še biva Slovenec. To njen edino pravo ljudsko-izobraževalno delo mora vsak odobravati in podpirati. Koliko je naših rodoljubov, katerim na raznih policah ležijo zapršene knjige zabavne in poučne vsebine, ne da bi služile svojemu namenu: izobrazbi. Darujte raje iste knjige S. K. S. Z., ki jih bo v obmejnih župnjah dobro naložila, da bodo nesle lepe obresti. Podpirajte S. K. S. Z. pri njenem ljudsko-izobraževalnem delu!

* **Zvišanje učiteljskih plač obeta sedaj pred deželnozboriskimi volitvami liberalna stranka svojim pristašem med učitelji.** To obeta liberalnim učiteljem sedanji glavar Narodne stranke dr. Božič, seveda ne v Narodnem Listu, katerega čitajo tudi kmetje, ampak v Narodnem Dnevniku, ki ga kmetje ne dobijo tako lahko pred oči. Kmetje nimajo vsled suše najpotrebejših reči, liberalni kolodvorje pa obetajo zvišanje plač učiteljem in uradnikom. Krasno!

* **S. K. S. Z.** Naša nepolitična organizacija vkljub vsem nasprotniškim nakanam krepko napreduje. Zveza razteza svoje delovanje vedno bolj in bolj v posamezne kraje, posebno pozornost obreča na jezikovno mejo. V zadnji seji je sklenila ustanoviti zopet novo knjižnico v neki, v narodnem oziru zelo izpostavljeni župniji, eni knjižnici knjige zamenjati in dvema društвom posodili več knjig. Zadovoljno so se obnesli od „Zvezе“ priejeni socijalni tečaji, ki so povsod dosegli lepe uspehe in ostavili najboljše utise. Vršili so se do sedaj v Slov. Bistrici, Vel. Nedelji, Sv. Križu pri Slatini, Ljutomeru in Šoštanju. Kmalu pridejo še drugi kraji na vrsto. Svoje zastopnike pošlje „Zvezе“ mnogim društvom po prilik prirejan občnih zborov. Z mlado duhovščino na Koroskem po dogovoru stopimo v to zvezu, v svrhu ojačanja narodno-obrambnega dela. Društvom se priporoča, da ob prilik prirejan raznih veselic kolekujejo vabila in vstopnice z obmejnimi kolekmi. Ker sta pristopili društvu na Vidmu in na Rečici, je zdaj v „Zvezе“ učlanjenih 106 društev. Vse rodoljubne Slovence prosimo, da nas podpirajo z denarnimi prispevkami in knjigami, ki jih porabimo za svoje brate na jezikovni meji. Poročati nam je še, da S. K. S. Z. tudi letos vzame prireditve romarskih vlakov v naši Škofiji v svoje roke.

* **Radi bojkotiranja nemških bank in zavodov** na Spodnjem Štajerskem in Kranjskem je šel v senemski poslanec Malik dne 7. t. m. k ministrskemu predsedniku, notranjemu in pravosodnemu ministru in zahteval pomoč proti vedno bolj se razširjajočemu bojkotu nemških zavodov. Izjavil je, da mora nemško prebivalstvo gospodarsko popolnoma propasti, če bo šlo to tako dalje. Malik pa nič ni omenil, da Štajerjanci po nemških listih nesramno hujškajo proti slovenskim kmečkim pridelkom ter odgovarjajo Nemcem, kupovati pri slovenskih kmetih. Ali naj imajo tudi v tem oziru Nemci več pravice?

* **Zanimiva sodba.** Če še je kdo kje na Spod. Štajerskem, ki bi ne sodil tako kakor mi o Plojevem listu „Novi Sl. Štajerc“ ali kakor se sedaj imenuje, „Sloga“, naj pa blagohotno prečita, kaj liberalci sami pišejo o tem lisu. Glasilo mladih liberalcev „Naš List“ je prineslo to-le zanimivo sodbo: „Novi Slovenski Štajerc“ bo od novega leta izhajal vsak teden pod imenom „Sloga“. Zastopa nekdanjo Štajersko konzervativno stranko, ali „prvake“. Dotični gospodje so z večine naprednega mišljenja, kajti kolikor je bilo klerikalcev še pri njih, so se že ščavno pridružili klerikalni stranki. Zakaj ne store tudi prvaki tako ter se združijo z mlado narodno stranko? Morda upajo, da se bo prejšnja stranka, kjer so vsi duhovi združeno delovali, zopet obnovila? Tega ne bodo učakali, čeprav imajo pri tem dobre namene, kajti tek časa zahteva ločitev, ki se je faktično že izvršila; zato pa tretja konzervativna stranka nima obstaja, ker nima nobene podlage, na katero bi se mogla opirati. To ni sodba, ki bi izvirala iz kakih osebne mržnje, ampak sodba najbolj pristnih liberalcev, ki svoje Štajerske tovariše, med njimi tudi „konzervativnega“ Ploja, prav dobro poznajo. Naše čitatelje bo zanimalo tudi to, da sta Ploj in Jurtela odpovedala vse katoliško-narodne časnike, pač pa sta naročnika liberalnih slovenskih časnikov.

* **Kronprinc** liberalne stranke, dr. Božič, je sedaj avanziral, ko je dr. Kukovec odšel v Trst, in sedaj on vozi strankine posle. Svojo vlado je naznal s posebnim člankom v „Narodnem hujškaču“, kjer prodaje svojo plitvo znanje ubogim čitateljem novega lista. O gospodarskem programu zna dr. Božič sa-

mo to: „Vršiti bo pa stranki pred vsem njen gospodarski program . . . Izpeljati zadružno organizacijo našega naroda . . .“ — Zelo podkovan je v obrtniškem vprašanju, ker povedal je samo: „Izvesti bo treba obrtniško-strokovno zadružno organizacijo.“ — Obširen je njegov trgovski program. Javnosti naznana: „Našemu trgovstvu in naši industriji bo treba posvetiti vso našo pozornost.“ — Kolosalno, gosp. dr. Božič! — Solski program dr. Božiča je velezanimiv: „Pozabiti ne bomo smeli teženj našega učiteljstva in uradništva. Z v i s a n j e učiteljskih plač je od vseh (?) strank priznana nujna potreba. G. dr. Božič so sicer resnici udarili v obraz, ker pravijo, da so vse stranke priznale to potrebo, toda ena neresnica več ali manj, je tudi pri kronprincu liberalcev vseeno. Po neresnicah se poznajo, dr. Božič pa se je pridružil svojim pristašem tudi z neverjetno površnostjo in plitvostjo.

* **Kmetje, pozor!** Kakor smo zadnjič poročali, se vrši dne 31. januarja v Ljubljani vseslovenski kmečki shod. Na shodu se bo obširno razpravljalo o vladnem zakonskem načrtu za starostno zavarovanje samo z ozirom na kmečki in obrtni stan. To bo glavni namen, poučiti, seznaniti kmete in obrtnike z vsem, kar je dobrega in slabega v tej predlogi in da se zasiši mnenje kmetov iz cele Slovenije. Kot druga točka bo na shodu razprava o enotnejši organizaciji kmečkega stanu, o vzajemnem delovanju kmečkih zvez. Shod se bo pečal tudi s poselskim vprašanjem, katero tudi sega globoko v gospodarstvo naših kmetov. Ta shod bo prava socijalna šola za naše kmete in obrtnike, kakor tudi za delavce, za katere bo dne 2. februarja še poseben delavski shod. Opozarjam še enkrat vse naše kmetovce, obrtnike in delavce na te prireditve. Udeležite se v obilnem številu, da bo naše Štajersko čustvo zastopano. Kdor se hoče udeležiti, naj to naznani na dopisnicu na naslov: *Tajništvo „Slov. ljud. S. K. S. Z.“ Ljubljana*, da se mu oskrbi vstopnina.

* **Zgodaj začne lagat!** Izšlo je komaj nekaj števil liberalnega celjskega „Narodnega dnevnika“, pa je ta nebodisigatreba napisal že toliko laži o raznih ljudeh in posloških strankah, da lahko stepi v vrsto z najnečednejšimi židovskimi listi. V 5. številki poroča med brozavji iz Ljubljane, da je bil pri določnih volitvah v deželni odbor izvoljen s klerikalnimi in nemškimi glasovi na mesto dr. Šusteršiča odvetnika dr. Pegana. To je zlobna laž, kajti pri volitvi novega odbornika je bilo oddanih 46 glasov, od katerih se jih je glasilo 44 na dr. Pegana. En listek je bil prazen, drugi se je glasil na ime poslanca Mandelna. Iz tega sledi, da so vse tri stranke deželnega zabora in sicer S. L. S., narodna napredna stranka in pa nemška stranka oddale svoje glasove dr. Pegana. Sicer dr. Pegana ne bi prav nič škodovalo, če bi bil dobil samo klerikalne in nemške glasove, vendar je dobro, pribiti zlobno zavijanje „Narodnega dnevnika“, ki hoče namigovati, kakor da obstoji med S. L. S. in med nemško kak dogovor zaradi volitve deželnega odbornika. Toliko v vednost našim ljudem na Štajerskem, katerim lahko iz dobrega vira povemo, da glede volitve deželnega odbornika ni med strankami bilo nikakega dogovora, nego da sta narodna napredna in nemška stranka sami od sebe volili dr. Pegana. Najzanimivejše pri brzjavki „Narodnega dnevnika“ je pa to, da njegov dopisnik oziroma poročevalec v Ljubljani zatrjuje, da je popolnoma pravilno poročal, da so za dr. Pegana glasovale vse tri stranke. Torej je ta liberalni listič poročilo svojega poročevalca zlobno prenaredil in tako nalašč lagal. Fej, ti nesramni lažnik!

* **Hinavsko.** Značilno za liberalce je hinavsko in zahrtno delovanje. Vsemu svetu pravijo, da hočejo mir s Kmetsko zvezo, posebno za prihodnje deželnozboriske volitve. Vkljub temu pa v listih in zasebno neprestano napadajo našo kmetsko organizacijo in njene pristaše. Ni nobeno čudo torej, da velikanska večina naših pristaev noče nicesar slišati o kompromisu z liberalci, ker jim ne zaupa vsled njihove neupoštenosti. Tako nam prihajajo poročila o jak zanesljivih oseb, da liberalci hočejo skleniti z nami kompromis, v okrajih pa, kjer bi se kmetski stranki prisodili mandati, ostali bodo „neodvisni“ ter proglašili svoje kandidate. Po tej „neodvisni“ poti sta prišla zadnjič Roblek in Ježovnik v državni zbor. Toda ni dovolj, da hujškajo liberalci na Štajerskem stranko proti stranki, tudi na Kranjskem, kjer so se stranke približale, hočejo napraviti zopet razvod ter zakuriti nov ogenj. „Narodni dnevnik“ je pol takih hujškarij in prav dobro bi mu pristojalo ime „Narodni hujškač“.

* Za obmejne Slovence: Mohorjani pri Sv. Duhu v Ločah 5 K; Mohorjani pri Sv. Juriju ob juž. žel. 16 K.

* Za Državni Dom v Št. Ilij: Zagajski v Mislinji 100 K; deželni odbornik Robič 30 K; Janko Pecl v Gornji Radgoni 2 K in enkratni rubelj.

Darujte za volilni SKLAD S. K. Z.

Mariborski okraj.

m V Mariboru so imeli Nemci dne 7. t. m. v kazini shod, na katerem bi se naj določil za mesto Maribor drugi deželnozborski kandidat. Prvo kandidaturo je, kakor znano, zopet prevzel prejšnji deželni poslanec Wastian, za drugo kandidaturo pa se Nemci še sedaj niso mogli zediniti.

m **Maribor.** Vsled domačih prepirov si je tukajšnja gostilnčarka Ana Rapoc prerezala na nogi žilo. Nezavestno so prepeljali v bolnišnico.

m Za poročnike v Mariboru so za leto 1909 izbrani kot glavni poročniki: Viljem Aebt, Ivan Andrašić, Franc Auer, Mihael Aicher, Primož Ballon, Roman Brihta, Jožel Baumgartner, Rudolf Blum ml.,

Mihail Bregar, Leopold Barta, Anton Birgmaier, Anton Baier, Alojz Dolamič, Jožef Dufek, Jožef Držkovič, Ivan Dietinger, Henrik Egger, Martin Ertl, Rupert Eisler, Edvard Engstler, Jožef Felber, Franc Frangeš, Anton Fabian, Julij Fischbach, Fr. Friedau, Alojz Frei, Martin Fuchs, Alojz Frohm, Julij Glaser, Matija Glavič, Štefan Gruber, Ernst Grund, Mihael Gottlich, Karol Glaser, Adolf Himmeler, Ferdinand Hirschmann, Ivan Hoffmann, Ivan Hois, Ivan Holček, Alojz Hudovernig, Emil Hubaček, Jožef Holzknecht, Ivan Holzer, Jurij Honka, Ivan Hombek, Jurij Heumayer, Friderik Jak, Anton Jellek, Avgust Jeres, Krištof Jüptner, Jakob Jurička, Simon Jagodič, Ivan Jager, Pavel Kammerer, Franc Kantner, Jožef Kavčič, Anton Kiffmann, Jožef Kolačič, Ivan Koser, Jakob Kotnik, Matija Kaša, Alojz Knappek, Franc Kodela, Ivan Kronawetter, Franc Leinsie, Ed. Leyrer, Viljem Leyrer, Ivan Linner, Rajmund Lirger, Ferdinand Ljostchnigg, Ivan Lemeš, Ernst Leobner, Friderik Leyrer. Nadomestni poročniki: Andrej Matzhold, Servat Makotter, Alojz Mayr, Dominik Menis, Ivan Milošič, Vid Murko, Andrej Majcen, Ivan Mandl, Matija Misleta, Franc Mauerhofer, Ant. Močnik, Aleksander Mydlil, Oskar Matzl, Ubald Nasimbeni, Ivan Nendl, Franc Oehm, Ivan Pelikan, Julij Pfrimer, Karol Pickl, Karol Pirch, Franc Pirchan, Karol Pirchan, Jožef Pugel, Mihael Partl, Fr. Poppitsch, Ferdinand Potočnik, Franc Pinterič, Ivan Reicher, Julij Ruprich, Jožef Ratzen, Alojz Riegler, Franc Reicher, Jožef Sagaj, Ivan Sauer, Gustav Scherbaum, Ferdinand Scherbaum, Seb. Scherer, Anton Schmideritsch, Jurij Stern, Alojz Sucher, Fr. Schell, Karol Sinkovitsch, Jakob Stipper, Anton Strablegg, Hans Sachs ml., Martin Skerbinz, Jožef Stark ml., Ludovik Schuttal, Jakob Schifko, Gvido Sparowitz, Jakob Spilhal, Gustav Scherbaum, Ivan Stopper, Konrad Sulin, Karol Scheiber, Evgen Sifert, Ernest Tisso, Kristijan Troger, Jožef Tscheligi, Ivan Černej, Jožef Trutschl, Štefan Thoman, Karol Tratnik, Franc Tautscher, Ludovik Colnik, Franc Čuček, Jožef Ullaga, Franc Urschitz, Adolf Vollgruber, Jožef Walzl, Adolf Weigert, Hans Wernig, Jož. Wessiag, Andrej Wicher, Ivan Winkler, Henrik Wirth, Anton Voh, Herman Wögerer, Karol Wolf, Karol Worsch, Peter Wressnig, Jožef Waidacher, Gustav Winkler, Janko Zahradník, Franc Železny, Ludovik Zinthauer, Ivan Zügner, Leopold Zwetti, Theobald Zemann, Ferdinand Zebiš, Ernest Zelenka.

m **Študenci.** Načelstvo hranilnice in posojilnice v Studencih pri Mariboru je v svoji zadnji seji sklenilo, da so uradne ure od 24. t. m. dalje namesto v soboto, v nedeljo od 10–12 ure dopoldne. Studenčani, kakor tudi kmetje in delavci iz okolice se radi tega opozarjajo, da se pridno poslužujejo svojega domačega zavoda, ker se jim glede časa nudi največja prilika.

m **Jarenina.** To je bil zopet dan radosti za našo župnijo, dan sv. Treh kraljev. Cvet naše fare, naši dragi fantje, zbrali so se zopet v častnem številu, nad 60 jih je bilo, v bralni sobi, kjer je tovarš Žebot v enournem govoru vspodbujal naše fante k značajnosti. Za njim je govoril še domači mladenič Rošker in č. g. Vračko. Med udeleženci je vlažalo splošno navdušenje. Pa naj še kdaj poreče, da jareninski fantje niso zavedni.

m **Sv. Ropert v Slov. goricah.** Dne 3. jan. imeli smo tukaj gledališko predstavo: „Nežko iz Bleda“. Igralo se je po naših skromnih močeh z vso pozrtovalomnostjo na vse strane — bodisi pri igri kakor v petju. Drugi dan pa je dejal rudarski akademik g. Ernest Čuček na rahlo vprašanje, zakaj da se tudi on ni vdeležil predstave: „zdi se mi, da bi to bila žalitev mojega umetniškega čuta“. Pozivljamo tukaj na tem mestu gosp. E. Čuček, ki hoče namizirati, da je v tem mestu gosp. E. Čuček — pa čej „Prosveta“ — ko so se „napredni“ dijaki za resnico domenili, — izginil je „slavnostni“ poročnik E. Čuček — nekam na letovišče!! In taki ljudje, ki letih, ko so prišli do prvega pojmovanja, nikdar niso videli — pravilno rečeno — niso hoteli videti naših predstav, hočejo oceniti naše igre in petje. „Prosveta“, zapiši si to v spominsko knjigo! Naj nam g. E. Čuček naznani, kedaj bo on javno nastopil in pokazal svoj „umetniški“ čut — vsi, ki bi ga bili žalili v njegovem „umetniškem“ čutu, ga bomo prišli poslušat in se mu bomo — klanjali. Pončeni.

m **Sv. Ana na Krembergu.** Veselica bralnega društva dne 27. dec. m. 1. je prav dobro uspela. Domačinov kakor tudi tujih gostov je bilo toliko, da so bili prostori gosp. Krambergerja natlačeno polni. Igrala se je igra: „Nežka iz Bleda“, kateri je občinstvo s pozornostjo sledilo. Šenjurjevski „slavki“ so nas kar očarali s svojim milim in krasnim petjem. Občna želja je bila, da nas pri prihodnji prireditvi zopet počastijo s svojim obiskom. Kakor je slišati, se mislijo tudi naši mladeniči začeti nekaj gibati. Bog daj! Le naprej po poti prave krščanske izobrazbe.

m **Sv. Lenart v Slov. gor.** Naša novoustanovljena šolska kuhinja izvrstno vspeva. Do 48 solarjev dobiva šolske dni toplo tečino kosilo. Gospa nadučiteljeva je sama pripravlja. Okrajni šolski svet ji je v priznanje za njen požrtvovost izreklo očitno zahvalo. Ravnotako se je isti v svoji zadnji seji 11. t. m. hvaležno spominjal gospoda župnika Jos. Janžekovič, ki je sprožil to blago misel, pa gospoda nadučitelja Jak. Kopić za njegovo spremno vodstvo.

m Sv. Andraž v Slov. gor. V Stavešincih je umrla 66 letna vdova Alojzija Lovrec, roj. Rajšp. Bog ji daj večni mir!

m Dobova. Umrl je dne 7. t. m. Jožef Bosina, po kratki bolezni previden s sv. zakramenti. Rajni je bil obče spoštovan, značajen mož, katerega je dolga vrsta pogrebcev spremila k zadnjemu počitku. Duhovna opravila je izvršil njegov sin, g. Iv. Bosina, ki služuje kot kaplan pri Sv. Juriju v Slov. gor. Vrli mož naj počiva v miru!

m Selica ob Dravi. Dne 17. t. m. bo imela naša hranilnica in posojilnica svoj II. občni zbor. Po zboru pa bo govoril v župnišču g. nadrevizor Vladimir Pušenjak iz Maribora o kmetskem združevanju v zadrugah. Govor bo gotovo velezanimiv, ker je gosp. Pušenjak znan kot strokovnjak v zadružništvu. Ker imamo pri nas le malokdaj priliko slišati kakega govornika, smemo upati, da bo udeležba obilna. V nedeljo popoldne torej vsi na shod! Nihče naj ne ostane doma, da se ne bo moglo o nas vedno govoriti, da smo nazadnjaki.

m Spod. Poljskava. Li poznaš, prijatelj, to čedno vasio, ležeče ne daleč od znanega nemčurskega gnezda Pragersko? Ima lepo logo in nje prebivalci so nekateri še stare slovenske korenine. Toda v novejšem času zavel je tužni turkaj, kakor žalibog po marsikaterem kraju na Spod. Štajerskem, nemčurski duh. Temu seveda, ste Poljskavljanji krivi sami, ker se tako slabo brigate za občinske volitev, da imate že več let na čelu občine moža, ki je vaš narodni nasprotnik. Kakor sem zvezdel, bliža se zopet volitev župana; odborniki so že izvoljeni. Seveda so na tehtnici še vedno posili-Nemci s Slovenci, toda mislim, da bodo zaunji tokrat težji in izbili občinski stolček posili-Nemcem ter ga pridobili za se. Sedaj je čas, da se pokažete, koliko ste vredni. Izvolite si moža slovenskega, kremenitega značaja, imate jih dovolj, ker le ta pozna vaše težnje in bo deloval vam v čast, nemčizmu pa v strahu. Ne dajte se farbat od onih par zagrizenih nemških uradnikov in drugih, ker drugače bodo tužni nad vas prišli s palicami in revolverji, kakor se je to zgodilo v septembri minulega leta, ko so šli celjski nemčurski druhalji na pomoci v Celje, da so oni pretepavali mirne Slovence. Upamo, da bo ob času volitve vsak Slovenec storil svojo narodno dolžnost.

m Bralno društvo v Tinjah je imelo na praznik sv. Treh kraljev svoj občni zbor. Sklenili smo si naročiti sledeče imenovane liste: „Straža“, 1 izvod, „Slov. Gospodar, 10 izvodov, „Naš Dom“, 10 izvodov, „Domoljub“ 1 izvod. Prečastiti gospod župnik pa bodo društvo še dal na razpolago „Bogoljuba“ in Glasnik presv. Srca Jezusovega. Tačko bodo naši društveniki imeli na razpolago mnogo lepega berila. In v društveni knjižnici čaka več sto lepih knjig, da bi segli po njih. Zato pa, dragi mladeniči, pristopite še v obilnejšem številu k bralnemu društvu, ki vam ponuja toliko žlahtne dušne hrane in nedolžnega razvedrila!

m Slov. Bistrica. Naše kmečko ljudstvo je gostoljubno in tuju — Nemcu — se pri nas dobro godi. Naš kmet še vedno voljno prenša tujca, četudi izrablja gostoljubnost in ima svoje dolge prste le k sebi obrnjene. To pa ni prav; le prepozno bode ljudstvo spoznalo tiste, ki mu neopravljeno segajo v žep. Naši Nemci so zopet v okrajnem zastopu lepo za svoje poskrbeli. Ko so še kmetje imeli večino v okrajnem zastopu, je blagajnik zastonj opravljal svoje posle; sedajnemu blagajniku pa so sklenili dati plače 300 K vsako leto; obenem so mu pa še dali 200 kron kot novoletno darilo — da si povrne zgubo, katero je baje imel pri izplačevanju. Tačko je torej vaše gospodarstvo? Ali je potem čuda, da ste okraj po nepotrebnem zadolžili za 100.000 kron? In potem se tem prijateljem dävkoplačilcev čudno zdi, da nismo ž njeni začovoljni? Vi Bistričani in vaši prijatelji iz Poljskave in Poljčan, čujte, kaj vam povemo. Slabo je za vas, če nimate ne enega moža, ki bi hotel zastonj opravljati posle blagajnika! Tačko se po nepotrebnem trati in porablja kmečki denar. Kmet pa le plačuje, saj imaš vsega dovolj.

m Slov. Bistrica. Mladieniška zveza priredi v nedeljo, dne 24. jan. ob 3. uri popoldne v veliki dvorani hotela Avstrija veselico s sledenim vzporedom: 1. Kmet in fotograf. 2. Dr. Veseznal in njegov sluga Stipko Tiček. 3. Šaljiva tombola. 4. Prosta zabava. Med odmori godba. Ker je čisti dobiček namenjen „Izobr. društvu“, se preplačila hvaležno sprejemiti.

m Slov. Bistrica. Dne 10. t. m. se je razobesila raz našo sodnijo bela zastava v znamenje, da ni nobenega tička na toplem v sodniški kajhi.

m Poljčane. Pretečeno nedeljo se je v prostorih kmečke posojilnice zbral nad 100 oseb k ustanovnemu shodu izobraževalnega društva. Videli smo naše značajne može in prvoboritelje za kmečke pravice in med njimi veliko vrlih in navdušenih mladeničev. Turdi nekaj deklet je bilo navzočih, ki so se razveselila, ko so izvedela, da se bo za nje pri društву ustanovala dekliška zveza. Kot odpeljanec S. K. S. Z. je govoril profesor dr. Hohnjec ter razpravljal o namenu, ki bo za njim težilo novo društvo in kje je že izražen v njegovem naslovu, in o sredstvih, s katerimi bo društvo doseglo svoj prelepi smoter. Poslušalci so govornikovim besedam pritrjevali ne samo z odobravanjem, ampak tudi z dejanjem. Tačko jih je 56 pristopilo novoustanovljenemu društvu. Odbor: predsednik posestnik Janez Hauptman; podpredsednik mladenič Franc Polaneč; tajnik Franc Romer, organist; njegov namestnik Fr. Ambrož, železniški sprevođnik

v p.; blagajnik mladenič Stefan Polaneč; njegov namestnik mladenič Ivan Stumpf; knjižničar župnik Alojz Cilenšek; pregledovalca računov kovaški mojster Jernej Šenegačnik in gostilničar Franc Gajšek.

m Sv. Jakob v Slov. goricah. Tukajšnje bralno društvo ima v nedeljo dne 24. januarja po vescnicah svoj občni zbor pri g. Lorberju v Gorjaju domu. Vsí prijatelji društva so prijazno vabjeni. Odbor:

Ptujski okraj.

p Ptuj. Umrl je v minoritskem samostanu na Ptiju vč. g. Martin Sket, vpok. župnik, dne 7. jan. po dolgi in mučni bolezni v 70. letu svoje starosti. Pogreba dne 9. januarja se je udeležilo 27. duhovnikov in velika množica ljudstva. Pogrebeni govor je imel mil. g. prošt ptujski J. Fleck, ki je v krasnih besedah nastikal rajnega življenje in delovanje; gospod Sket je bil posebno odičen pevec, ki je s svojim krasnim baritonom še tudi v svoji visoki starosti očaral vse poslušalce; svoja zadnja leta je preživel pri č. o. minoritih tih in skromno, kakor pravi redovnik. Kondukt je vodil vč. o. gvardijan Lenart. Blagi mož naj v miru počiva. — Dne 3. januarja je umrla na Ptiju g. Amalija Božič, soproga c. kr. okrajnega gospodara Fr. Božič, v 47. letu svoje starosti, po nenačadno dolgi in mučni bolezni. N. v. m. p.!

p Štajere in ptujski trgovci. Ptujski in okoliški Slovenci so se zavezali s častno besedo, da ne bodo nikjer na Ptiju kupovali več pri onih trgovcih, ki zavijajo prodane reči v ostudnega „Štajera“. Prosimo somišljene, da nam takoj naznanijo trgovine, kjer se ponuja ali kakorkoli razširja omenjeni list.

p Veliko pohujšanje je vzbujalo v nedeljo, dne 10. januarja več delavcev na Dravi, ki so kakor v delavnici spravljali led za ptujske trgovce. Slovensko ljudstvo, ne skrini nedelje!

p Štajercu pa huda prede, ker sedaj znani dr. Plachki tirja za „Štajera“ zaostalo naročino. Ljudem se odpirajo oči; pa je tudi čas, saj toliko hudega ni zraven ptujskega šnopsa nihče povzročil, kakor Ornigov „Štajerc“.

p Ni vse zlato, kar se sveti. To je zadnjič dokazal g. Karol Tratnik, pasar v župnišči ulici v Mariboru, neki kmetec iz Dravskega polja, ki mu je prinesla neko okroglo ploščico, da ji pove, je li to bron ali zlat za 10 krov. Sirota pripoveduje svoj strah takole: Imamo domač mlin ali žrmlje. Ko smo včeraj mleli, na mah žrmlje zahreščijo. Privzidignemo kamen in najdemo med zrnjem to le okroglo ploščico, ki se je zasvetila kakor zlat. Ker moj mož tako denarje skrivlje pred menoj, sem mislila, da mu je kakšen zlat padel iz zepa, ko je ležal na peči ter se je zlat pomešal med zrnje, ki se je sušilo na peči. Prinesla sem to ploščico v Maribor, češ, tu bom gotovo izvedela, kaj je ta pokveka vredna. Svetovalo se mi je, naj jo nesem na Glavnem trgu v novo štacuno, ki ji „banka“ pravijo, češ, tam denar zamenjajo. Tam so mi v slovenskem jeziku dopovedali, da ta ploščica ne zasluži več ime denarja, ker na njej ni ne napis, ne cesarjeve podobe. Svetovali so mi, da naj nesem ploščico k „goldšmidu“. Dober gospod so mi pot k vam pokazali, češ, da vi mi bote po pravici povedali, kaj je plošča vredna. Gospod Tratnik si je dal takoj natli v skledico „hude vode“ (ali žveplove kisline), je pomočil v njo ploščico in vzkliknil: „Mati, bodite potolaženi, vaša izguba ni imena vredna. To ni bil nikoli zlat, ampak nov kraječar za dva vinarja. Le poglej!“ Sedaj bom pomočil star bronast denar v to „hudo vodo“, sedaj pa zlat, in sedaj poglejte, kako je „huda voda“ brou objedla, da se blešči kakor zlato, zlata pa ona ne more spremeniti.“ Ženski je pa del težek kamen od srca, ko se je na svoje oči prepričala, da res ni vse zlato, kar se blišči ali sveti.

p Hajdin. G. uređnik, resnično vam povem, da

sem nekaj časa verjel ptujskemu „Štajercu“; meseca

septembra lanskega leta pa sem se sam na lastne oči in ušesa prepričal, da list živi od same laži in hujskanja proti Slovencem. Sedaj še več. Hajdinčani smo imeli v decembru sv. misijon, za katerega se na

šemu nad vse priljubljenemu in blagemu gosp. župniku ne moremo nikoli dovolj zahvaliti. Pri tej prilici so gg. misjonarji svarili med drugim tudi pred po

hujšanjem, posebno še pred slabimi knjigami in časniki. Dobro se spominjam, da niti e d e n gospod ni v nobenem govoru omenil „Štajera“, a glej ptujskega kljukca: sedaj se je pa sam zglasil in tako pri-

enal, da se res prišteva med slave, pohujšljive liste, ker silno ropče, češ, da so misjonarji njega napadaли. Slovensko ljudstvo, ali slišiš: „Štajerc“ sam se

prišteva med slave liste! Proč s ptujsko izdajico! — Hajdinčan.

p Hajdin. Izjava. Jaz podpisani Simon Zapanič, po-

stnik iz Hodeš, župnije Hajdin s tem izjavljam, da ni res,

kar je „Štajerc“ v šlevlki od 3. jan. pisal o moji hčerki Mariji, da jo je namreč prijela verska blaznost zaradi sv. misijona na Hajdinu. Moja hčerka je bolna že od 13. leta in jo je bolezen že preje večkrat napadala; tudi ni stara 18 let kakor „Štajerc“ piše, ampak ima že 30 let. Torej izjavljam še enkrat, da je grda laž, da bi moja hčerka zbolela zaradi sv. misijona. Simon Zapanič. — Pripomba uredništva: Zopet ena izmed neštetih lažij „Štajerca“. Ali bo tako pošten, da bo to laž popravil?

p Sv. Urban pri Ptiju. V naši župniji je bilo pretečeno leto rojenih 85, umrlo je 83 oseb. Stevilo umrlih se

je zdatno povisalo, ker se je veliko nedolžnih otročičev prešelilo v večnost. V začetku tega leta pa je smrtna kosa zo-

pet začela pri „malih“. — V naših hribčkih in dolinah je zadnje dni zasnežilo kakor v gorati planjavi, kljub temu primanjkuje v studencih vode za ljudi in živino. Najbolj pa nam primanjkuje krmila za goved, da smo primorani živino pod ceno na sejmih prodati, ker ne moremo dobiti krmila niti za drag denar in je beda res velika.

p Z Vurberga prihajajo dan na dan z jabolki obloženi vozovi na Puj, odkoder jih pošiljajo na Dunaj, na Ogrsko itd. Tako imenovana „tahta“, ki drži nekaj nad 2 polovnjaka, se proda po 32—36 K. Na Dunaju pa stane 100 kil 40 K. Kdo ima dobiček?

p Na Vurbergu je bil 6. januarja občni zbor „Gospodarsko-izobraževalnega društva“. Uvod je imel v društvu v preteklem letu 76, kateri so prebrali 1186 knjig in veliko strokovnih časopisov kot „Kmetovalec“, „Narodni Gospodar“, „Občinsko Upravo“ itd. Predavanj je bilo deset, in sicer: upliv dobrega in slabega tiska na ljudstvo; pisanje pri starih in modernih narodih; suženjstvo pri Rimljanih in Grkih; bolezen pri kravah in svinjah; cepljenje trt, in kako naj postopamo proti trtnim in drevesnim škodljivcem; poročilo o mladeničem shodu pri Sv. Trojici; najslabše letine zadnjih 400 let in o cehih živine in pridelkov tistih dob; francoske vojske leta 1809 s posebnim ozirom na Štajersko; kako naj čitamo in o pravilnem napravljanju sadjevca. Knjig ima knjižnica 345, večinoma vezanih. Dne 20. septembra je napravilo društvo imenito papeževno in cesarsko slavnost v vurberškem gradu. Odbor se je tako-le izvolil: Janez Rašl, predsednik; Franc Krepek, podpredsednik; Kolarč Jakob, blagajnik; Bezjak Jan., tajnik; Martin Bezjak, knjižničar; Minih Ana in Al. Kokelj, odbornika. Ob tej priliki sta se tudi ustanovili „Mladieniška“ in „Dekliška Zveza“, kateri začeta še ta mesec uspešno delovati.

p Sv. Barbara v Halozah. Ob obilni udeležbi je storilo naše kat. slov. izobraževalno društvo svoj korak v drugo leto svojega delovanja. Iz poročila posameznih gg. odbornikov posnamemo, da šteje društvo 64 članov, ob koncu občnega zборa pa že 70, kar je za eno leto detujoče društvo, ki se ima boriti s takimi zaprekami kot naše, gotovo lepo število. — Društvo ima v svoji knjižnici okrog 250 knjig razne vsebine in je naročeno na vse slov. kat. časnike. Po občnem zboru je govoril zastopnik S. K. S. Z. iz Maribora, g. Šut, o potrebi izobraževalnih društev. — Mlademu društvu, ki šteje zelo veliko članov med mladino, želimo mnogo napredka.

p Svetinje. V zadnji številki l. l. se je Narodni List zopet spravil nad nas! V svoji miroljubnosti napada može kakor so: Vraz, Jerebič, Peršak, Marin in Habjaniča dva. Pravi, da je Gospodar delal nas v „najuglednejše“ in „najslabše“: kolikor berem Gospodarja, vem, da tega ni pisal, ta razloček dela le dopisnik Nar. List! Na pot posvanja mu ne bom sledil, ker še dosedaj nisem hodil v to šolo, pač pa mu mirno povem, da je mogoče, da mi Svetinjčani ne bomo več tako „norii“, da bi denar nosili tistem človeku, ki hoče po vsej sili sam biti „najuglednejši“ in ima vse druge za „najslabše“ in — nore! Kaj bi bilo tedaj — „gospod“? — Take mlade ljudi bi bilo dobro za ušesa potegniti, če so že suhi na njimi! — Stariši, pazite, da vaši sinovi ne postanejo taki! Dajte jim torej v roke dobro berilo, ne pa Nar. List, za katerega se trudi dopisnik Nar. List!

p Hlaponci pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. Brez vsake strankarske nasprotnosti se je vršila dne 3. t. m. tukaj volitev občinskega starešinstva. Ker se Ivan Čuš, dosedajni predstojnik, ko je bil izvoljen z 11 glasovi, teži službi odpovedal, je bil izvoljen za občinskega predstojnika Janez Šegula, veleposhestnik in načelnik I. Štajerske trs. zadruge, za svetovalca pa Franc Šošterič in Lovrenc Hojnik. Sami značajni možje, ki se bodo gotovo držali krščanskega in narodnega programa.

p Krajni šolski svet Ormož-okolica in šolsko vodstvo ormoške okoliške šole izrekata vsem onim, ki so pripomogli, da se je slavnost 60 letnico vladanja našega presvitelega cesarja na tamošnji šoli dne 2. decembra m. l. tako lepo izvršila, iskreno zahvalo.

p Ormož. Društvo za oskrbovanje otrok in varstvo mladine lepo napreduje. Ljudstvo se je začelo zanimati v večjih meri za to prepotrebno društvo, dobro vedoč, da bo naš zardon takšen, kakoršnega si bodo vzbujili. Vsako leto se delijo ubogim otrokom podporo za hrano, obleko, učila itd., za kar je seveda treba prostovoljnih prispevkov. Z novim letom 1909 je pristopila ormoška posojilnica temu društvu z zneskom 100 K kot ustanovnica. Bog plati in daj dosti posnemalcev!

p Hardek pri Ormožu. Vrli mož je umrl dne 9. t. m. v naši občini, g. Franc Hanzelič, bivši dolgoletni župan, cerkveni ključar in odbornik različnih zastopov in zavodov

li te krivice in naravnost sramote in zaničevanja popolnoma slovenske vasi!

p Sv. Tomaž pri Ormožu. Tomaževski mladenci imajo v nedeljo, dne 17. t. m. po večernicah v prostorih g. Fran Kosi-ja mladensko zberovanje, na katerem se bo ustavnila mladenska zveza. Udeležite se mladenci tega zborovanja mnogoštevilno.

Ljutomerski okraj.

1 Ljutomer. „Krš. soc. zveza“ je podarila povodom socijalnega tečaja v Ljutomeru, ki se je vršil v prostorih Franc Jožefove šole, podpornemu društvu te šole 20 K, za katere je izreka odbor najprisrješo zahvalo.

Anton Kave, tč. tajnik.

1 Sv. Jurij ob Ščavnici. Dne 4. t. m. je zgorela hiša z gospodarskim poslopjem vdove Terezije Stranišak v Slatincih.

1 Sv. Križ na Murskem polju. Čebelarska podružnica je imela svoj občni zbor v soli dne 27. dec. 1908. V odboru so bili izvoljeni: g. Martin Kolar, posestnik v Logarovcih, predsednikom; g. Cvetko, nadučitelj v Vučji vasi, podpredsednikom; Alojz Bratina, mladenci v Križevcih, blagajnikom; Alojz Stuhec, mladenci v Starivasi, tajnikom; gg. Marko Savić, posestnik v Kijučarovcih in Fr. Vrbovnik, posest. v Iljašovcih, odbornikom za osrednji odbor. H koncu je imel g. nadučitelj Cvetko daljše predavanje o glavnih točkah naprednjega čebelarstva.

1 Veržej. Smo pa srečni Verženci! Vsak teden še namreč pricaplja v Veržej ptujska smrdokavka — Stajerc, in sicer v enem iztisu. Ali še vedno ne bodo mo izpregledali? Saj imamo Slovenci obilo krščanskih in dostojnejših časnikov, ki se dobijo za manjši, ali vsaj za isti denar kot giftna krota. Torej proč s Stajercem! Imamo pa tudi velikega prijatelja (!) „Nar. List“ in „Narodni Dnevnik“. O njem še bomo govorili. — Naša dolžnost pa je, da širimo svoje katoliško-narodne časnike. V sleherno hišo naš časnik!

1 Veržej. Marsikdo bi mislil, da so Verženci zaspansi. Da pa temu ni tako, je pokazalo Bralno društvo v Veržaju dne 3. t. m., ko je priredilo dolgo in težko igro „Dan sprave“. Igra je prav dobro uspela. Posamezne vloge so se vobče dobro izpeljale. Prav dobro je izvršil svojo vlogo mladenci Alojz Zelenko. Po igri je bila neprisiljena prosta zabava, ki je trajala pozno v noč in pri kateri je nabrala diletantinja Julka Seršen za obmejne Slovence okoli 8 kronic. Želimo, da bi se v kraftku zopet videli na odru.

1 Bralno društvo za ljutomersko okolico ima v nedeljo, dne 24. prosinca v bralni sobi svoj občni zbor. Vse ude obralnega društva vabi k obilni vdeležbi odbor. — Reditelji naj ne pozabijo na časnike in na udinino.

1 Bralno društvo v Veržiji ima dne 24. prosinca t. l. svoj redni letni občni zbor popoldne po večernicah v bralni sobi s sledetim vspredom: 1. Poročilo predsednika. 2. Volitev odbora. 3. Slučajnosti. 4. Sprejemanje novih udov.

1 Bralno društvo v Veržiji priredi dne 17. t. m. v prostorih g. Kukovec v Ljutomeru ponovitev gledališke igre „Dan sprave“ v štirih dejanjih. Vstopnina: 1. sedeži 1 K; 2. sedeži 80 vin; nadaljnji 60 vin; stojisci 30 vin. Začetek takoj po večernicah. K obilni vdeležbi vabi vsakogar Odbor.

Slovenjgraški okraj.

Zopet novo slovensko posestvo. Znano posestvo Wartenstein pri Slovenjemgradcu je kupil veletržec Knez iz Ljubljane za svoto 72.000 K. Tako je prav, da je prišlo zopet eno tako posestvo v domače roke. Seveda je to našega narodnega nasprotnika jaka zapeklo, ker je zgubil zopet en del svojega mogrostva na Spodnjem Stajerju.

s Razbor pri Slovenjgradcu. Dne 10. t. m. je bil v prostorih izobraževalnega društva društven shod, na katerem se je predaval o starostnem zavarovanju. G. predavatelj nam je v poljudni besedi razlagal pomen zavarovanja; očital pa je ob enem tudi delovanje poslanec raznih strank v prid ubožnejšim slojem, ki se v državnozborskih razpravah o starostnem zavarovanju kaj lepo kaže. Udeležba je bila povoljna in posebno nekateri so se odlikovali s posebno pozornostjo. Tako je prav! Kdor pazljivo posluša, se bo tudi kaj naučil. Le eno se mora grajati: Ženska ne ena ni prišla k predavanju, čeprav je postava za nje rayno tako važna kot za moške. Vidi se, da se še večina ljudi vedno ne zaveda tiste važnosti in pomena, katero jim je dala vlada s splošno volilno pravico. Res, da ima ta pravica za neizobraženo stanovo neprijetno breme, ker se je treba poleg stanovskega še politično izobraževati. Ali se pa potem more kdo zagovarjati, ako društvo predavanje priredi, pa hočejo nekateri brez pouka bolj modri biti kakor tisti, ki se po možnosti uči, in se pouka ne vdeležijo ampak mu še celo nasprotujejo. Ali ni potrebno, da se kmetje izobrazijo in da se med seboj združijo? Ako se ne združi kmetsko ljudstvo v svojo korist, se bodo pa nasprotniki kmetskega stanu v njegovo škodo. Vlada pa potem ne bode nič vprašala, je li to kmetom prav ali ne, če jih s pomočjo sovražnikov njihovega stanu ob steno pritiska. Iz dolgoletnih skušenj pa je znano, da bo kmetski stan združiti le takrat mogoče, kadar bo izobražen; zato pa se vabite vse, vdeležujte se predavanju in pouka; saj vas nič ne stane, pa vam vendar lahko mnogo koristi.

Šoštanj. Dne 28. dec. se je vršila v Soštanju prva seja novega okrajnega zastopa. Vodil jo je načelnik gospod pl. Adamovič iz Velenja. Devetorici nemškutarjev ni ugajalo začetkoma slovensko posetovanje, toda konečno so vendar morali slovensko govoriti; sram jih je najbrže bilo pred kmeti, da bi ti ne spoznali prehitro, kako mrzi tem gospodom slo-

venščina. Pl. Adamovič je vodil sejo v slovenskem jeziku. Na dnevnem redu so bile važne zadeve. Sklenilo se je, da se dovoli požarni brambi v Družmirju 300, na Paki 100 K; prošnji šoštanjske požarne brambe, ki preveč dela nemško politiko, se ni ugodilo. Cesto iz St. Iija na Polzelu prevzame okrajni zastop; dvema dijakoma učiteljiščnikoma se dovoli ustanove po 300 K na leto. V spomladni se snuje v Velenju drevesnica za gozdna drevesa; zemljo v ta namen je podaril pl. Adamovič. Nadalje se je sklenilo nakupiti bikov mirovorske pasme in dovolilo tistim, ki prevzamejo bike v rejo podpore 200 K na leto. V okrajni šolski svet so volili še pl. Adamoviča.

s Šoštanj. Dne 7. t. m. po noči se je obesil v svoji celici na okenskem omrežju 50 letsi trgovcez z lesom Štefan Möhl, ki je bil pri tukajšnjem okrajnem sodišču v preiskovalnem zaporu. Bil je v preiskavi radi hudo delstva požiga. Samilo se ga je, da je dne 19. oktobra m. l. začgal svoje gospodarsko poslopje, da bi si dal izplačati zaverovalno vseto. 20. t. m. bi imel priti Möhl pred porotnike; v noči pred premeščanjem v Celje pa se je obesil.

s Št. Janž pri Velenju. Ni dolgo tega, kar je prisnel „Slov. Gosp.“ vest, da se bode tukaj ustanovilo neko društvo. Toda kakor vso kaže, je ta misel zopet zaspala. Ali bomo ostali res še nadalje zaspaci? Poglejmo naše sosedne občine — povsod so že organizirani, a mi še spimo spanje pravilenega. In to ne sme biti. Pešlj nam slov.-krš. soc. zveza svoje voditelje, da nas prebude; kajti nam manjka samo voditeljev. Novo leto nas mora navdušiti tudi z novim duhom. — Kadi nalezljive bolezni je bila tukajšnja šola začetna en mesec in še le sedaj po novem letu se je pričel zopet poduk.

D. G.

s Šmartin pri Šaleku. Dne 10. v nedeljo popoldne se je vršila v župnišču božičnica za slovenske otroke velenjskega šolskega okoliša. Ob lepo okrašenem božičnem drevesu, katerega pomem je otrokom razložil č. g. župnik, opominjevale jih k pridnemu učenju in pobožnosti, je bilo obdarjenih okoli 80 revnejših otrok z raznimi oblačili, pa tudi kruhom in sadjem. Slov. bračno društvo pa se tudi zahvaljuje narodnemu trgovcu gosp. Valenčaku, ki je po takov nizkih cenah prepustil debro blago za božičnico.

s Velenjska šola se je spet otvorila dne 8. januarja. **s Na velenjski šoli** so v rabi zvezki, ki nosijo napis sledetih vrtdk: Platzer, Marburg; Eichmann & Co., tam gor nekje „an der Elbe“. Ali je po drugod tudi tako? Upamo, da novi slov. trgovec naroči zvezke bliže kje — na Slovenskem.

s Okoličani velenjski, kupujte pri slovenskem trgovcu. Storite svojo narodno dolžnost. Ne delajte sramote sami sebi. Naj vas narodni nasprotniki še tako vabijo s sladkimi besedami ali vam obetajo ceno blago, pomislite vedno, da vam slovenski trgovec postreže z istim blagom po nižji ceni. Na svoji zemlji hočemo biti sami gospodarji.

Mladenci iz okolice.

Konjiški okraj.

k Konjice. O Božiču so bili tudi pri nas obdarovani ubogi šolarji slovenske šole z obleko in čevlji. Bilo jih je lepo število okoli 120. Največje zasluge ima za ta čin ljubzeni do bližnjega gotovo učiteljica gdž. Milka Pirnat, ki je pobirala denarne prispevke in tudi sicer vse uredila. Bodilj je izrečena tem potom najprisrješa zahvala, kakor tudi vsem velikodušnim darovalcem. — V konjiški okolici so se zopet pokazali nekateri slučaji nevarne bolezni škrlatne. Stariši, skrbno se ravnjajte po navodilih, ki vam jih daje združenik.

k Konjice. Kat. politično društvo je poslalo naučnemu ministerstvu sledetih brzovajk: „Kat. pol. društvo za konjiški okraj protestira kar najodločnejše proti nameranemu imenovanju nemškega šolskega nadzornika za Spodnje Stajersko, ker je taka naredba nepotrebna, nepostavna, za narodnostni mir kvarljiva, in zahteva slovenske srednje šole in slovensko univerzo.“

Konjice. Naša nadžupnija šteje 4500 duš. V leta 1908 je bilo 39 oklic, 25 porok; rodilo se jih je 127; umrlo pa 110 med temi 22, ki so bili čez 70 let, in 12 čez 80 let stari.

Konjiška oklica. Bralno društvo ima svoj redni občni zbor prihodno nedeljo 17. t. m. po večernicah z zelo zanimivim predavanjem. Nato sprejem novih udov, zlasti tudi ženskih, ker se bo ustavnila „Dekliška zveza“. Dekleta, pridite v obilnem številu!

k V Oplotnici so občinske volitve razpisane zdaj, ko je naš slavni župan g. Jonke Fr. ml. občino 3 leta nobel v nenškem duhu vodil in slovenskega kmeta in kočarja tako ljubil, da je po svojih privržencih v občinskem zastopu pred par leti vložil na dejelni zbor prošnjo, naj se naša velika občina raztrga in Oplotniška vas za samostojno občino proglaši; vse druge vasi, kakor Markačica, Malokarna, Brezje, Slukovo, Gorica, Koritno, Božje, Kovačevi, Lučnagora in še Čadram z vsemogočnim Hudičkom, s Staro in Novo cerkvijo naj se združijo v posebno občino pod imenom Oplotniška občina ali Oplotnica II. Zakaj? Ker je mož imenitne noše, pa ljubi slovenske groše. Ko je Slovence v Gradišču še profesor Mih. Žolgar zastopal, je eden kmetov hotel zavoljo velikih občinskih doklad Bresje, Slukovo in Božje v samostalno občino prekrojiti, so temu še zdaj živi občinski oplotniki Fr. Jenke st., Kos Jožef in Matija z dr. nasprotovali, a zdaj so bili za to, ker so se Slovence zbalib, ki nočejo pri svoji samozavesti več tako plesati kakor naši posili-Nemci godejo. Naši slovenski občinski oplotniki so poslali proti temu pritožbo v Gradec in povditarjali, kaka krivica bi se našim okoličnom zgodila, če bi se to zgodilo, ker vse občinske ce-

ste bi se po okoličnih na dobiček Oplotničanom pravljale, občinsko premoženje s hišo in šolo vred bi se težko pravično razdelilo in od vseh 6 sejmov, katerih so do leta 1844 3 v Čadramu bili in drugi 3 pri Sv. Barbari, bi zopet le Oplotničani korist imeli, čepravno niso nikdar vinarja za nje plačali. Ti vzroki z 90 podpisi so se nam tehtni zdeli in mi smo zanesljivo pričakovali, da se ta želja naših narodnih nasprotnikov ne bo spolnila; ker so pa našim odpadnem poslanci v Gradeu, se je bilo batiti, da bomo propali, in da se to ni zgodilo, se imamo zahvaliti vsem našim slovenskim poslancem, v prvi vrsti g. dr. J. Hršovec, ki je dež. zboru dokazal pri obravnavi dne 9. nov. 1908, da tega, kar Oplotničani zahtevajo ni treba ter g. prof. Fr. Robič, ki je še pridobil konserватivne nemške poslance za to, da so za nas glasovali ter se je ta nakana sovražnika začasno počopala. Slovenski volilci na zelenem Pohorju in v rajskej naših dolinah, pokažite letos, da še svojo domovino in sebe ljubite, dogovorite se za najboljše može, katere bote v odbor volili, in sicer v vsakem razredu 6 odbornikov in 3 namestnike ter ne bodite več tujčeva peta, saj kdor samega sebe ne spoštuje, njega tudi drugi ne spoštujejo!

k Prihova. Mladenci pri nas nočeo posnemati zimskih zaspancev; posebno mladenci Marijine družbe so vneti za vse dobro, za vse lepo in resnično. Dne 6. januarja so imeli svoj društveni shod, pri katerem se jih je zbralok okoli 40. Dušovni voditelj jih je navdušil in jim naročal, kako naj skrbijo za gospodarsko, politično in socialno izobrazbo. Nekateri navdušeni fantje so si že razdelili deklamacije in predavanja. Hočejo imeti tudi svojo knjižnico; zato pridno nabirajo knjige. Sklenili smo tudi, da bomo imeli, ako bo le mogoče, mesečne sestanke. Torej na veselo svidenje! Prihodnjic nas mora priti še več!

Celjski okraj.

c Celje. Podporno društvo organistov s sedežem v Celju, je izročilo v četrtek dne 7. t. m. po odsposlanstvu (gg. Karol Bervar, Jakob Škraber in Franjo Klančnik) svojemu prezaslužnemu častnemu članu ekselencu premilostljivemu gospodu knezu in škofu dr. Mihaelu Napotniku, častno diplomo. Diploma je jako okusno in umetniško izdelana in je bila na željo društva v Celju razstavljena. Priponimo naj, da je diploma izdelal g. Matija Benčan, knjigovodja „Južnoštajerske hraninice“ v Celju, ter ga si društvo in javnim zastopom radi dovršenega dela in pa solidnosti kar najtopleje priporočamo.

Celje. Redni pouk na tukajšnjih slov. ljudskih šolah, ki je bil skoraj dva meseca zaradi škrilatice prekinjen, se je zopet pričel.

c Sv. Ema. Tudi mi Šentemčani nočemo za družimi zaostati. Najprvo smo si ustvarili podlagu, namreč „Mlad. Zvez“ in sedaj pa zdiamo na tej podlagi naprej. Dolgo smo spali, a sedaj smo se zdramil tudi mi. To nam priča lepo število udov našega „Izobr. društva“, ki je sedaj doseglo višino nad 130, a še bolj pa pridno izposojevanje knjig in udeležba podučnih shodov in podučnih pogovorov. Kako veselo je gledati naše fante in dekleta, kako segajo pridno po knjigah in časopisih. Ali ni lepše čitati dobro berilo kakor pa zapravlji v slabih družbah poštenje in denar. Življeno je bilo zlasti sedaj okoli Božiča, ko nas je po nedeljah in praznikih považil v društvo domači visokošolec jurist Ogrizek. Nad vse lepo pa je bilo na ustanovnem shodu našega „Izobraževalnega društva“. Čez 150 ljudi je napomnilo društvene prostore in z zanimanjem poslušalo č. g. župnika Golmeka, ki nam je razlagal važnost društva v sedanjih časih. Da se dobra stvar še bolj povzdiigne, so se tudi dekleta zdržala v poseben odsek, „Dekliško Zvez“ in si izvolači tudi svoj odbor, ki bodo podprtih društveno gibanje zlasti pri tukajšnjem ženstvu. Sedaj pa, ko je že vse zasnovano, pa le krepko naprej do zmage! Vse v prospeh društva in v korist domovine.

c V Št. Petru v Sav. dolini se je obesil hlapec Jožef Kač.

c Mestinje. Kmetijska podružnica Mestinje-Sv. Peter na Medvedovem selu priredi svoj občni zbor v nedeljo dne 17. januarja ob 2. uri popoldne pri g. Ant. Smehu (cigajervirtu) na Mestinju s sledetim vsporedom: 1. Pozdrav došlih članov. 2. Tajnikovo poročilo o delovanju podružnice leta 1908. 3. Blagajnikovo poročilo in volitev 2 pregledovalcev računov za 1908. 4. Vplačevanje udvine in vsprejemanje novih udov. 5. Volitev odsposlance na 86. občni zbor kmetijske družbe. 6. Razni predlogi za ta občni zbor. 7. Poučne predavanje kletarskega nadzornika g. Ivana Beleta. 8. Vprašanja, predlogi, nasveti. Vsi starci udje — leta

e Sv. Peter v Sav. dol. Tukaj je umrl posestnik, gostilničar in mesar g. Marko Pirc. Da je bil vseskozi blaga duša in daleč na okoli znan, pričal je njegov mnogobrojno obiskan pogreb. Bil je pristaš „Kmečke zvez“ . Zato ga je po zadnjih volitvah Narodna stranka bojkotirala in skušala gmotno uničiti, a zaman, ker ga je kmečka stranka tem krepkeje podpirala. Pokojnik bil je mirnega in dobrega srca, vsem dobro želeč, zato so ga neopravicieni napadi in druga nezgoda tem občutljiveje zadele in mu skopale že v 42. letu prezgodnjini grob. Blaga duša, počivaj v Bogu! Priatelji, molimo za njega!

e Ponikva ob j. ž. Dne 16. decembra m. l. so se turkaj pri nas vršile občinske volitve v pravem liberalnem smislu. Odkrito so pokazali ti ponkovški velikaši, navdahnjeni od celjskih koncipijentov, kaki prijatelji kmeta da so, s kakimi nepostavnimi sredstvi si hočejo nadvlado pridobiti, in tudi jasno pokazali, kam meri vse njihovo delovanje. Gotovo je bilo tem velikašem znano, da to ne gre, da bi eden volilec volil z več pooblastili, kakor so to liberalci storili, in še ta pooblastila niso bila od samostojnih posestnic, ampak marsikatero je bilo pridobljeno z zvijačo in na nepostaven način od posestnikov volilcev. Zgodilo se je celo, da sta morala dva posestnika gledati, kako so liberalci z njihovimi pooblastili, katerih jim nikdar nista dala, glasovnice oddajali. Na zahtevo, da hočeta voliti, jima volilna komisija ni hotela prisoditi volilne pravice, ampak je prisodila onima, ki sta imela njiju pooblastili. Nek mož, sicer poštenjak, se je dal od liberalcev zapeljati, je volil s pooblastilom posestnika, kateri pa sam pooblastila ni podpisal. Tri priče so se oglasile, da pooblastilo ni pravo, da ga dotični ni podpisal, a volilna komisija se je izrekla, da le naj voli s pooblastilom. Bodil omenjeno, da ta mož ni sam pridobil pooblastila, ampak je že narejenega dobil od liberalcev v roke. Mnogo krivic bi še lahko našteli, da bi bilo prostora, na katere je lahko ponosna liberalna narodna stranka in nje glasilo „Narodni List“, kateri hvali ponkovške junake ter se veseli njih zmage. Radovedni smo, kaj k temu poreče državno pravdništvo? Jako značilno za Narodno stranko je tudi, da imenuje v svojem glasilu dejanski napad na mirnega volilca telovadbo. Vemo, kaj to pomeni! S tem izvršuje nikdar dovolj hvaljeno naprednost. Vam čestitamo na vašem blagem delovanju za slovenski narod. Težko je verjeti, kar smo napisali, posebno za tiste, ki ne pridejo toliko z liberalci v dotiku, a žalibog je resnično. Ni nam sicer na tem, da so naši nasprotniki zmagali pri volitvi, ker ta bode itak ovržena in se bôdemos popot sešli, takrat bode pa vladni komisar postavo razlagal in ne bode več gospod župan pri vsakem opominu na nepostavnost po mizi udarjal, rekoč: „Vi tiho bodite, komisija je odgovorna“, ampak to nas boli, da naši bratje tako dela, kdo so bili nekdaj pošteni, katoliški može, a sedaj so se dali zapeljati od mlađih, neizkušenih doktorskih koncipijentov ter se dajo voditi od liberalnih učiteljev. Hvala Bogu, da je malo teh zapeljanih. Te volitve so pa jasno pokazale, da možu ni dovolj, da je priden doma, ampak kako potrebno mu je iti k volitvi in tam oddati glas za katoliške značajne može.

Sv. Vid-Grobelno. (Sreča v nesreči.) Dne 7. t. m. bi se bila pri nas skoraj zgodila velika nesreča. Šentvidski gospod kaplan, Fr. Ostrž, se je peljal z bistrimi konjiči šmarskega g. dekana na grobelški kolodvor. Pred vozom je slučajno jezdil posestnik Drobnač. Ko je ta nekoliko pognal svojega konja, so začeli dirjati tudi dekanovi konji in kmalu so bili z ličnim in lahkim vozičkom jezdecu za petami. Tega se je vstrasil jezdečev konj in se spustil v divji tek, voznički konji pa za njim. Misleč, da je vse izgubljeno, skoči g. kaplan z voza in se k sreči le občutno poškoduje na obeh rokah in v obliki strani. Še le pri Vugatovi trgovini je mogel jezdec potegniti svojega konja s ceste vstran, pri tem pa pada s konjem vred. Vendar k sreči se tudi njemu in konju ni nič hudega zgodilo. Nato so se vstavili tudi dekanovi konji in dekanov hlapec se je z nepoškodovanim vozom in konji vrnil domov. Sreča v nesreči je bila, da si nikdo ni zlomil udov, ali izgubil življenja. — Iсти dan se je pri Celju ponesrečil tudi Šentvidski župan, g. Florijan Goleš. Želimo, da bi oba gospoda kmalu okrevala.

c Trbovlje. V nedeljo, dne 17. t. m. pride gosp. državni poslanec dr. Ivan Benkovič predavat o raznih stvareh državnega zabora. Shod bo sklican kakor navadno, v gostilni Jagra, po domače Porošuh. Sosipišenki, pridite v obilnem številu!

c Götovlje. Tukaj se priredi v nedeljo dne 24. t. m. veselica z gledališko predstavo „Čevljari“ in „Pravica se je izkazala“, petjem in tamburancem. Sosedna društva prosimo, da se blagovolijo na našo prireditve ozirati. Natančneje vspored prihodnjic.

c Zg. Ponikva. Tukajenje bralno in pevsko društvo si je izvilo na rednem občinem zboru dne 1. prosinca t. l. sledenji nov odbor: Martin Jezerik, predsednik, č. g. Jožef Kunej, podpredsednik, Franc Pečnik, tajnik in pevovodja, Franc Ograjenšek, blagajnik, Franc Sredenšek, knjižničar, Franc Arnšek, knjižničarjev namestnik, Andrej Werdev, Jakob Ograjenšek, Lovro Kos, Anton Pečnik, Franc Vasle, Janez Ježernik, odborniki. Za pregledovalec računov sta izvoljena Franc Jelen in Franc Ograjenšek ml. — Upamo, da bo novi odbor vrlo deloval v prid društva in v blagor našega ljudstva.

Brežiški okraj.

b Brežice. Nemška šola. Naravnost neverjetno se mi je zdelo, ko sem slišal, koliko slovenskih otrok zahaja v našo nemško šolo iz mesta in iz okolice. Pač žalostno spričevalo za naše posavsko ljudstvo,

ki je vendar drugače tako brihtno, da še dozdaj ni spoznalo, kakšna nespamet je pošiljati otroka v Šolo, v kateri ne razume poduka. Pa še več. Nečudno srečam na ulici dve deklete, ki prav ljubko slovenski kramljata, pa ji vprašam, kako se jima je danes v Šoli godilo in kaj sta se posebnega ta dan učili. Pogledata presenečeni ena drugo ter v zadregi molčita. „Pa sta vendar kaj novega slišali“, ju vprašam. „Slišali že, pa razumeli nisva, ker še nemšk ne zna.“ Z nadaljnim izpraševanjem izvem, da sta prišli iz Trsta, kjer je starejša sestrica lani bila že v prvem slovenskem razredu — in spoznal sem, da je jako pameten otrok — mlajša pa v slovenskem otroškem vrtcu; nekoliko sta se bili privačili tam tudi laščini. Zdaj pa je oče kot železniški uslužbenec — više vrste! — prišel semkaj ter je vtaknil obo otroka v 1. nemški razred, čeravno dozdaj nista besedice nemški nikdar slišali! Človeku začlane pamet ob tem. „Kaj pa počneta videte v Šoli med tem, ko se drugi uče?“ vprašam. „O, pravita, saj je znabiti še deset drugih takih, ki tudi nič ne vedo, kaj gospodična pravi! Samo gospod katehet nam včasih tudi kaj po slovensk povejo.“ Vedel sem dovolj. Človek se mora za glavo prijeti, če pomisli, kakšen z oči in stora starši, ki vtaknejo nezenga otroka v mučilnico, kjer mu mora od dolgega časa um čisto otopeti, dočim bi marsikateri tako pameten otrok v slovenski Šoli z veseljem sledil pouku in se razvijal sebi v srečo in staršem in domovini v veselje. Tudi ne vem, ali bi ne bilo bolje, da bi se tudi pri verouku takim otrokom nič slovenski ne govorilo. Zdaj si namreč nekateri bedasti starši mislijo: če se mi otrok tudi druzega ne more nič naučiti, verouk pa se itak tudi v nemški Šoli lahko po slovenski uči. Naj bi gospod katehet se ne oziral na otroke takih staršev ter jih pustil, naj ostanejo prazne butice; morda bi to take starše spometovalo.

b Podružnica kmetijske družbe za breški sodni okraj se je ustanovila v nedeljo 10. t. m. pop. v Brežicah. K občnemu zbornu sta došla generalni tajnik Juvan in kletarski nadzornik g. Belle kot predavatelj. V odboru so se soglasno izvolili č. g. mestni župnik Mešiček kot predsednik, gosp. Fr. Gerec iz Pišec kot podpredsednik, dalje gg. Levak kot blagajnik (za Brežice), Janez Ogorevc iz Rigone in Jože Zupančič iz Malega Obrša (za Dobovo) F. Cetin iz Sel (za Sela-Mostec), Jože Pečnik iz Zakota (za Zakot), M. Šmalčič, Jože Pečnik ml. in M. Zevnik (za Kapelje-Bojsno), Jože Jančič, Jože Pečnik st. in M. Frece (za Bizejško), Fr. Podvinški, Fr. Kene in Bl. Tomine kot tajnik (za Pišece-Globoko). Občine Bizejško, Kapele in Bojsno le začasno ostanejo pri novi podružnici, h kateri morajo pristopiti tudi člani iz Artič ter Sromelj. — Karati moramo veliko brezbržnost, katero so pokazali nekateri okoličani s tem, da se niso udeležili tega pončnega shoda. Pripravljalna dela za novo podružnico je vodil drž. poslanec dr. Benkovič. Shodu je predsedoval g. dr. Schmiraul, načelnik videmske podružnice.

b Breško mestno „sparkaso“ prideta revidirat dva računska uradnika iz Grada.

b Bizejško. Nemila smrt nam je vzela dne 8. t. m. našega občinskega sluga, kateri je služil občini 30 let, g. Janeza Geršak. Pogreb je pričal, kako je bil pokojnik prljubljen občanom; vdeležilo se ga je ogromno število; med njimi tudi gg. župan, obč. svetniki, obč. tajnik in c. kr. orložniški stražmojster Koebeck. Bodil mu zemljica lahka!

b Sevnica ob Savi. Tri in polletni sinček tukajšnjega posestnika Janeza Vičmajerja se je polil s kropom in sicer tako nesrečno, da je za opeklinami umrl.

b Podčetrtek. Občni zbor kat. slov. izobraževalnega društva dne 3. januarja t. l. je bil dobro obiskan. Videli smo člane ne samo iz domače, ampak tudi iz olimske župnije in goste od Sv. Eme, med njimi tudi g. Anton Ogrizek, kot zastopnika akademičnega društva „Zarja“. Iz letnega poročila smo povzeli te-te podatke: društvo je imelo 10 ustanovnih in 50 rednih članov, 5 odborovih sej, mesečne sestanke s predavanjem in dve večje preredite. Društvena knjižica šteje 200 knjig in denarni promet znaša 275 K 81 v. Po izvolitvi novega odbora se oglasi g. Ogrizek k besedi in v dalečem, času primernem govoru razloži novodobno gibanje ter spretno pobija ugovore raznih nasprotnikov. Konečno so nas presenetili še mladeniči s svojim telovačnim nastopom, ki so izvajali nekatere kretnje in proste vaje tako točno, da jih je bilo veselje gledati. Le tako naprej!

Iz drugih slovanskih dežel

† Umrl je v Vipolju pri Vipavi kranjski deželni poslanec in predsednik Kmečke zvezde za vipsavski okraj gosp. Ivan Lavrenčič. N. p. v m.!

† Gorški deželni zbor. Prva seja gorškega deželnega zabora, ki je bila dne 8. t. m., je bila kratka in je minila nad vse pričakovanje mirno. Cesarski namestnik princ Hohenlohe je pozdravil poslance in izrazil upanje, da bo mogoče premagati vse težave, ki ovirajo redno delovanje deželnega zabora, cesar ljudstvo že dolgo pogreša. Deželni glavar je izrazil sočutje z nesrečnimi prebivalci Messine in Reggia in predlagal, naj ga zborčica pooblasti, da pošlje italijanskemu ministrskemu predsedniku v Rim 5000 K iz deželnega zaloga v pomoč nesrečnim prebivalcem Kalabrije in Sicilije. Predlog je bil sprejet.

† Zagrebška policija se je podržavila.

Potres v južni Italiji.

Iz južne Italije prihajajo o potresu še vedno pretresljiva poročila. Neki lovski poročnik, ki se je podal iz Bagnare v Catono, poroča, da je tudi tam na tisoče mrtvih. Dne 5. t. m. so potegnili iz razvalin v Messini z velikim trudem živega moža, ki je bil 8 dni pokopan in brez hrane. Iz Catane poročajo, da prihajajo vlaki z ranjenci z velikimi zmagami. Morajo voziti tako počasi, ker je doslej v nekaterih vlakih skoro polovica ranjencev umrla. Po železnicu Messina-Palermo prevražajo dan za dnevom na stotine ranjencev in ubežnikov. Ubežniki se podajajo v notranjo Sicilijo. Ognjegasci iz Palerma, Milana, Genove in drugih mest pomagajo požrtvovalno reševati. Truplo poslanca Fuleja so našli grozno poškodljeno.

Iz Reggio di Calabria se poroča: V razvalinah so našli v neki kuhinji 12 let staro deklico z malim bratom živo. Deklica je sebe in brata prehranila s kavo in limonado. — 14 let stari sin gozdnega nadzornika Piccioli je našel svojo mater mrtvo v podrtinah. Kopal je dalje in čez dve uri prišel do živega očeta. Delal je še naporno osem ur ter rešil svoje tri sestre, žive sicer, a težko ranjene. — Neka 16 let stará deklica je vodila tri sestre in brata. Vojaška patrulja, ki je prišla do nje, jo je imela za tatico. Dekle pa se je vrglo pred častnika ter ga prosilo, naj ji pomagajo vojaki kopati. In res so dobili vseh pet oseb še živilih.

Iz Messine poročajo: Izkopali so mladega moškega, ki je bil zvečer pred potresom v gledališču; bil je še praznično oblačen. Dasi je bil šest dni pokopan, je pravi, da je bil zasut največ dvanajst ur. — Prvo, kar je storil neki mladenič, ko so ga odkopali, je bilo, da je prosil za cigarete. — Neka mati je čula izpod razvalin slaboten glas svojega sina. Prosila je vojake, da so ga odkopali. Ko so ga nekoliko okrepčali, je zbesnel, tekel proti morju in skočil v valove, ki so ga pokrili. Mati je vse to morala sama gledati. — Vojaki so slišali iz neke globočine klicanje na pomoko. Eden se ojunači in spusti ga po vrvi v klet. Tu zaleda mladega moža, ki ga lovi za roko. V tem hipu priskoči starček, ki zgrabi mladeniča za vrat in ga začne davati. Potem ulovi sam vrv. Ko so ga vlekli kvišku, se odišči kamenje in starcu razbijte glavo. Ko je prišel vojak v drugi v klet, je našel mladeniča na tleh ležati. — Med mrliči sta tudi avstrijski in ameriški konzul v Messini.

Dne 8. t. m. je imela italijanska zbornica sejo. Navzoči so bili vsi ministri. Takoj po otvoritvi seje je imel predsednik zbornice nagovor, ki ga je zbornica stope poslušala in ki je bil ponovno preklenjen z intenjem in jokanjem posameznih poslanstev. Omenil je grozno nesrečo, ki je zadeval Sicilijo in Kalabrijo ter je ob splošni pohvali sporočil pozdrave kraljeve dvojice ter mornarjem in vojakom italijanske mornarice in armade in vseh inozemskih narodov, ki žalujejo z Italijo. Posebno odobravanje je povzročilo nazzanilo predsednika, da vstaneta Messina in Reggio di Calabria iz razvalin. Tudi ministriki predsednik Giolitti je ob živahnu pohvali izjavil, da se mestni Messina in Reggio di Calabria na novo zgraditi. Predložil je zbornici zakonski načrt glede odredb v prilog pokrajinam prizadetim po potresu.

Potresni sunki se še vedno ponavljajo. Iz Rima poročajo, da so čutili v Monteleone dne 7. t. m. ob 6. uri 37. minut močen potres, ki je prebivalstvo silno prestrašil. V Palmi je bil okrog 7. ure precej močen sunek, ki je imel za posledico nove razpolokane na zidovih, kar jih je še ostalo. V Brancalione so opazili ob pol 9. uri lahek potres. Lahek potres so opazili 7. t. m. tudi v rudnikih pri Catani. Ravnotakto poročajo iz Reggio di Calabria, da se zemlja še vedno trese. Po lopah nastanjeni begunci beže iz njih ob vsakem sunku. V Bagnani je potres porušil lopo, v kateri je bil začasno nastanjen brzozavni urad. Vreme je tako slabo. Dežuje v potokih, z gromom se menjajo potresni sunki.

Najnovejše novice.

Slovenska zmaga. Dne 12. t. m. vršila se je volitev obč. odbora v Rihtarovečih pri Radgoni. Zmagali so združeni Slovenci ter vrgli celi nemškutarski odbor, z nadaljnjim večino.

Umrl je v torek po noči, na nevarni operaciji slovenski mladenič Jakob Balašovič, vojak 13. čete c. kr. pešpolka št. 97. v Trstu. Doma je bil od Sv. Antonia v Slov. goricah. Bodil mu tuja zemljica lahka. Naj v miru počiva!

Mir. Vsi krogi v Srbiji so strašno potrli, ker sta se Avstrija in Turčija pobotali. Zaman so torek računili Srbi na Turčijo. Avstrija je naznana vseh večnostim, da bo takoj marširala v Srbijo, ako bi srbske čete prekoračile mejo ter bo zasedla Srbijo. Vse te vesti seveda neugodno uplivajo na srbsko prebivalstvo.

Listnica uredništva.

Sv. Rupert v Slov. gor. Kevolverja nau ni treba nastavljati na prsi, mi poznamo svojo dolžnost, osobito pa svojo nevarno — odgovornost! — Celje, Golavabuk: Za to stevilko prepozno! — Več dopisnikom: Prihodnji.

Ženitna ponudba. Priženil bi se rad mladenič, ki ima svojega deželnika 3200 krov, pozneje še nekaj dote. Rad bi se seznanil s čedno deklico, ki bi imela na dobrem stanu posestvo ali pa gostilno nezdolzeno. Vzame pa tudi deklico, ki ima primerno vsto denarja. Naslov se dobi pri uredništvu Slov. Gospodarja v Mariboru.

Glasovir, dober in lep z zabojem — na ogled v Narodnem Domu Maribor — je ceno na prodaj. Natančneje pove tamkaj hišnik.

Lepo posestvo obstoječe iz travnikov, njiv, sadonosnik, gozd in gospodarsko poslopje v dobrem stanu pri lepi c

Neveste in ženini,
najdejo velikansko izbiro za obleke in perila v trgovini z manufakturnim in konfekcijskim blagom
M. E. ŠEPEC

MARIBOR,

Grajski trg št. 2.

Svoji k svojim!

Nova trgovina

Fr. Bureš,urar, očalar in zlatar
v Mariboru

Tegethoffova cesta 33,

priporoča slavnemu občinstvu svoje bogato zaloge raznovrstnih zlatih, srebrnih in niklastih ur, očal, dalnogledov, raznovrstne zlatnine in srebrnine po najnižjih cenah. Garancija več let.
Vsi popravki se točno in hitro izvršijo.**Papir in pisalne potrebštine, koledarje**
priporoča narodna trgovina**VILKO WEIXL**

MARIBOR, Gornja Gosposka ulica 33.

Za slav. šole in urade, vse vrste tiskovin in zapisnih knjig. Velikanska izbiro razglednic v prid Ciril in Metodove družbe, narodnih kolkov in računskih listov.

Glavna zaloga Barthelnovega apna za poklajo! Razne vrste travnega, detelnega, gozdnega in vrtinarskega semena priporoča

M. Berdajs MARIBOR
Sof. jin trgPodružnice
Spljet, Celovec
:: in Trst ::

sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter je obrestuje po čistih

41200 Kupuje in prodaja srečke in vse vrste vrednostnih papirjev po dnevnem kurzu.

Delniška glavnica K 3,000 000. — Reservni fond K 300.000.

Rokavice
vse vrste

hlače iz usnja, naramnice, razne bandaže, kakor na pr. kilne pase, trebušne obvezne, suspenzorije itd. umeitne ude ter različno v to stroku spadajoče delo lastnega izdelovanja, priporoča po nizki ceni

Franc Podgoršek,
bandažist in rokavičar Maribor, Grajska ulica 7.

Premog in drva
prodaja, ter stavi tudi na dom
A. VERTNIK
trgovina z mešanim blagom,
:: premogom in drvami ::
Maribor, Koroška cesta.

Obleke in perila kupujete po najnižji ceni v trgovini z manufakturnim blagom

FELIKS ROP

MARIBOR, Poštna ulica št. 8.

Pohištvo!

v veliki zalogi, kakor tudi matrace, divani, stoli, postelje ter ogledala po najnižji ceni.

Franc Pleteršek, Maribor
Koroška cesta št. 10.

Narodna gostilna

Pri poštiMaribor, Tegethoffova cesta 49
pripravlja vedno sveže pivo, izvrstna domača vina ter mazle in tople jedi.

Mar. Meden.

Zakaj?
kupujemo pri
JOŽEFU ULAGA V MARIBORU,
Tegethoffova cesta štev. 21.

Zato!

ker se tam dobi najboljše blage po najnižji ceni in sicer za jesen velika izbir za moške in ženske obleke, najlepše avilnate robes, predpanike, žensko in moško perilo, vsakovrstne preprege, vse najboljše vrste. :: :: ::

NEVESTE

in ženini za nakup bale in finih oblek se priporoča slovenska trgovska hiša na de-

:: belo in drobno ::
R. Stermecki Celje.

Velikanska zalog, čudovito nizke cene.
Jos. Druškovič
Slovenjgradec.

Poštne pošiljalne do 20 K franko.

zdeluje s parnimi stroji iz najboljje, vedeni prelata gline primane najboljše izdelke, kakor: patentovano zarezno in vsakovrstno drugo strelno opoko, opoko za zid, za oboke, dimnike, rekontra-opske, pliče za tlak, lončne cevi itd. po najnižji ceni.

Zalogu tudi v Mariboru, Cesarska cesta, pri kamnarju A. Glaserju.

Slov. Bistrici in celemu okraju se priporoča, da kupujete

ALOJZIJ PINTER

pri farmi cerkvi v Slov. Bistrici.

Postregel Vam bode gotovo zadovoljno in zanesljivo najceneje. Zalogu vseh strok blaga: za raznovrstne obleke, špecerije, semena, železo, železne, i. t. d. Kupuje vse kmetijske pridelke.

NB. Sprejema tudi zavarovalnino in daje v tem oziru svet.

Edina narodna steklarska trgovina
FRAN STRUPI, Celje,

priporoča svojo bogato zalog stekla, porcelana, kamenine, vsakovrstnih šip, svetlin, ogledal in okvirov za podobe. Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah.

Najnižje cene — Najsolidnejša postrežba.

Na debelo — Na drobno!

Podružnice
Spljet, Celovec
:: in Trst ::

Južnoštajerska hranilnica v Celju v Narodnem domu

sprejeme hranilne vloge vsaj delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po štiri odstotke ter pripisuje obresti vsega pol leta h kapitalu. Rental davek plačuje hranilnica sama ter ga ne odtegne vlagateljem. Za varost vlog jamčijo okraji: Gornjograd, Šempeter, Šmarje, Šoštanj in Vranno in rezervna zaklada, katera znašata vse nad 280.000 K. Zato razdeli znatne svote v občekoristne in dobrodelne namene za gori navedene okraje. Dosedaj je dovolila za dijaške ustanove 30.000 K., za vodorodne naprave 10.000 K., za napravo potov 1500 K., različnim učnim zavodom in za ustanovitev slovenske obrtnic strokovne šole 2.400 K., za podpore različnim požarnim brambam in v kmetijsko gospodarske namene nad 2.000 K., skupno tedaj nad 45.000 K.

Slovenci, poslužujte se

južnoštajerske hranilnice pri nalaganju svojega denarja ali kadar nalagate denar za mladoletne ali

varovance in zahtevajte pri južnoštajersko hranilnico.

Za brezplačno dospošljajev denarja so položajec c. kr. poštognihrafnihca računa št. 18.313 vsakemu na razpolago.

SLAVIJA

je največja slovanska zavarovalnica, proti požaru in življenju.

ALOJZIJ SENČAR v Ptiju A. Jurca naslednik

priporoča svojo bogato zalog špecerijskega blaga na drobno in debelo po najnižjih cenah.

Kupuje vsakovrstne poljske pridelke v vsaki množini po najvišjih dnevnih cenah.

SVOJI K SVOJIM!

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Grajski trg št. 2 v hiši gostilne pri črnem orlu (Schwarzen-Adler).**Denarni promet je tekom osemnesečnega poslovanja čez en milijon kron.****Hranilne vloge**

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadne po 4%, proti 3 mesečni odpovedi po 4 1/2%. Obresti se pripistujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštno hranilne polžnice na razpolago (šek konto 97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti papilarni varnosti po 4 1/2%, na vknjižbo sploh po 5%, na vknjižbo in poroštvo po 5 1/2% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgo pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnilu gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. — Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. dopoldne in vsako soboto od 8 do 12 dopoldne, izvzemši praznike. — V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Polažnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8.—12. dopoldne in od 2.—5. popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago omače hranilne in hranilnike.